

gradimo znanje

Čas hiti s svetlobno hitrostjo – ni dolgo, kar smo vsi obžalovali, da se poletne počitnice končujejo, že so bile pred nami krompirjeve. Sedaj so pred nami božično-novoletne in kaj kmalu bomo na polovici šolskega leta. Za nas, devetošolce, je to zadnje šolsko leto v OŠ Gorišnica, zato smo s toliko večjo odgovornostjo učenci izbirnega predmeta TIS zavihali rokave in pripravili naše Iskrice.

V tokratni praznično obarvani številki ponujamo veliko zanimivih prispevkov, ki odsevajo utrip našega dela v šoli: poročamo o dogodkih, ki so se zgodili v prvih mesecih tega šolskega leta, predstavljamo kako je bilo v šoli nekoč, kako na svoje delo gledata učiteljica Tina in vzgojiteljica Darinka, predstavljamo pa tudi enega izmed poklicev, ki je tokrat pritegnil našo pozornost. Pozabili nismo niti na dijake 1. letnikov, ki so še lani gulili klopi na naši šoli – pocukali smo jih za rokav in povprašali, kako se počutijo v novem šolskem okolju. Iskrice bogatijo tudi številna umetniška dela učencev naše šole in otrok iz vrtca, skupaj s čudovitimi pesmimi mladih avtorjev.

Skratka, rezultat našega pridnega raziskovanja, sodelovanja in zbiranja poročil držite v sedaj v rokah. Naj vam bo prebiranje Iskrice v veselje in vse lepo v letu, ki je že tik pred vrati.

Zarja Bombek, 9. a

ISKRICE

iz Gorišnice

Pogum

Pogumen si, ko nekam greš, kamor nočeš. Te pa moreš biti pogumen. Pogumen sem tudi, kadar ponoči spim sam.

Metod Bromše, Zmajčki

Pogumen si, kadar se upaš peljati brez malih kolesc.

Mila Fijan, Zmajčki

Pogumen si, kadar si sam in se ničesar ne bojiš.

Adam Žnidarič, skupina Zmajčki

Ko sem pri babici in grem v temi nazaj domov, nisem pogumna.

Mia Petrovič, Zmajčki

Nisem pogumna, ko me je strah strele in grmenja.

Saša Korošec, Zmajčki

Ko te ata prosi, da greš sam v klet po nekaj, pa so tam pajki, pa te ni nič strah.

Žiga Korošec, 1. b

Pogum je nekaj, da se moraš opogumiti, da bi nekoga rešil, potem pa si rečeš saj ti to zmoreš. Recimo, če je kak prijatelj v nevarnosti, recimo, da bi ga pojedel morski pes, greš in ga rešiš.

Neža Bratovčak, 1. b

Za mene je pogum, da se ne bojim pajkov in kač in krokodilov.

Anisa Trofenik, 1. c

Pogum je, da pri zobozdravniku pustim, da mi izpulijo zob, ki se mi maje.

Hajdi Antolič, 1. c

Gasilci so pogumni, ko grejo v gorečo hišo. Pogumen je smučarski skakalec, ki skoči na velikanki. Jaz sem pogumen, ko nekaj storim, čeprav me je strah.

Žiga Golob, 3. a

Pogum je nekaj posebnega: ko poveš resnico, se opravičiš, ko priznaš napako ... – Pogum je lastnost osebe, ko premaga strah, na primer pred višino, nastopom ... – S pogumom sem premagal strah bred predori, frizerom in dvigali.

Žan Pintarič, 3. a

Pogumen je tisti, ki gre v klet brez luči ali v sobo brez luči in svetlobe.

Manuel Šegula, 3. b

Pogum je, da si upaš različne stvari. Pogum je, da se ne bojiš.

Larisa Bračko, 3. b

Pogum pomeni, da si upaš vstopiti v svoje sanje. Pogum pomeni, da si upaš vse in to je vse.

Teo Prelog, 4. a

Pogum pomeni, da si veliko stvari upaš in nikoli ne obupaš, pa tudi, če žalosten si in solze po licih tečejo ti.

Matic Žuran, 4. a

Pogum mi pomeni biti kot gasilec, ki mora biti pogumen za gorenje, reševanje. Pogumen si tudi, kadar delaš nevarnosti.

Daša Roškar, 4. b

Pogum je čustvo, s katerim nekaj tvegamo. Upaš v nekaj in se opogumiš.

Tim Hercog, 4. b

Pogum je, da premagaš strah pred sabo. Tega je vsak človek zmožen, a si ne upa.

Anže Ivančič, 5. a

Pogum pomeni npr., da prideš pred tablo in poskusiš rešiti nalogo pred vsemi sošolci.

Patrik Svit Vinkovič, 5. a

Pogum je korajža. To je posebna vrsta volje, ki je tako glasna, da preglasi vse strahove in treme.

Ema Bezjak, 5. b

Pogum je občutek, ko te ni strah in si upaš vse.

Obraz ni rdeč od strahu.

Grozno je nekaterim, kadar gledajo grozljivke, saj nimajo poguma.

Upajo pogumni si marsikaj.

Meni pa pogum pomeni to, da sem brez najmanjšega strahu.

Nika Pevec, 5. b

Je sposobnost, ki lahko obvlada strah, ali da si upaš tvegati. Pogum je tudi lastnost, ki je nima vsak človek. Pogum je na primer, ko tvegaš spor, da zaščitiš prijatelja. Drugi pogum vidijo mogoče kot da se javiš matematiko ali ko si upaš nekoga poljubiti.

6. a razred

Pogum je priznati krivdo.

Rok Šegula, 6. b

Pogum je hrabrost, drznost srca. Ko dosežeš vrh, ni meja. Ko si upaš, ko zaupaš, ko greš vedno naprej, vedno dlje, četudi ni mehke postelje.

Ajda Vodušek, 6. b

Pogum za mene pomeni, da si nekaj upaš. Da prevzameš odgovornost, da se postaviš zase.

Teo Kelenc, 7. a

Pogum pomeni, da se znaš postaviti zase in za prijatelje.

Erik Gregorič, 7. a

Pogum je, ko se npr. javiš matematiko. Pogum je zmožnost, ki jo lahko doseže vsak od nas. Pogum je tudi, ko se soočiš s strahom.

Petra Černejšek, 7. b

Pogum je, ko si nekaj zadaš in to izpolniš, čeprav misliš, da ni mogoče in te je strah. Vsako prepreko premagaš, če si želiš. Pogum je, da verjameš vse.

Urška Kostanjevec, 7. b

Pogum je, ko si upaš narediti stvari, ki si jih drugi ne. Te stvari naj bodo v dobrem smislu. Pogum je, ko se npr. soočiš s svojim strahom.

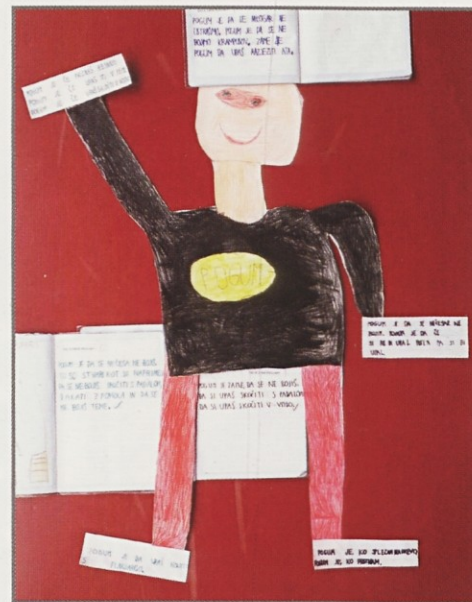
Teo Kokot, 8. a

Pogum je, da vztrajam v težkih trenutkih in mi pomaga, da ne obupam.

Kaja Vrbančič, 8. b

Pogum je način življenja, s katerim dokažeš, da obstajaš; da se pogledaš v ogledalo in si rečeš, da zmoreš nositi težo življenja; pogumen si, ko se soočiš s svojimi najhujšimi morami; ko znaš pogledati sovražnika v oči in ko si znaš dopustiti, da ti drugi pomagajo. Pogum lahko najdeš v svoji temi – v sebi. Upaj si, ker lahko!

Špela Kokot, 9. a

Pogum, 2. b, fantje

Drage učenke in učenci, cenjeni sodelavci, spoštovani starši!

Ob koncu koledarskega leta 2023 želim kot ravnatelj naše šole z vami deliti nekaj besed hvaležnosti, spomina in ponosa.

Najprej želim izreči iskreno zahvalo vsem učiteljem, administrativnemu osebju, vzgojiteljicam in vsem drugim zaposlenim, ki vsak dan s svojo predanostjo in delom vnašate svežino v učne prostore ter prispevate k razvoju naših mladih. Vaša predanost in trud sta ključna za uspeh naših učencev, ki se oblikujejo v odgovorne in zavzete posameznike.

Hvala tudi staršem, ki nam zaupate svoje otroke in sodelujete z nami pri njihovem razvoju. Vaša podpora in sodelovanje sta neprecenljiva ter ključna za vzpostavitev kvalitetnega šolskega okolja. Samo skupaj lahko uspešno gradimo mostove znanja, ki bodo naše otroke popeljali v uspešno prihodnost.

Posebna zahvala gre tudi lokalni skupnosti, ki nas podpira in nam omogoča, da lahko naša šola deluje v varnem in spodbudnem učnem okolju. Vaša povezanost z nami krepi našo identiteto in poudarja pomembnost sodelovanja med šolo in okoljem, v katerem delujemo.

Obenem pa želim izkoristiti to priložnost in vsem vam, dragi učenci, cenjeni sodelavci, starši, lokalna skupnost ter drugi, čestitati ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti. Na ta dan se spominjamo pomembnih dogodkov, ki so pripeljali do ustanovitve samostojne in suverene Slovenije. Ponosni smo na našo domovino, na njeno bogato kulturo, tradicijo in dosežke. Naj nam bo ta praznični dan v ponos in spodbudo za nadaljnje skupno ustvarjanje boljše prihodnosti.

Vsem vam želim mirne praznične dni, polne

toplih trenutkov s tistimi, ki vam največ pomenijo. Naj nas praznično vzdušje še dodatno poveže in okrepi naše medsebojne vezi.

Hvala vam za vašo predanost, sodelovanje in za vse, kar skupaj ustvarjamo. Srečno in uspešno novo leto 2024!

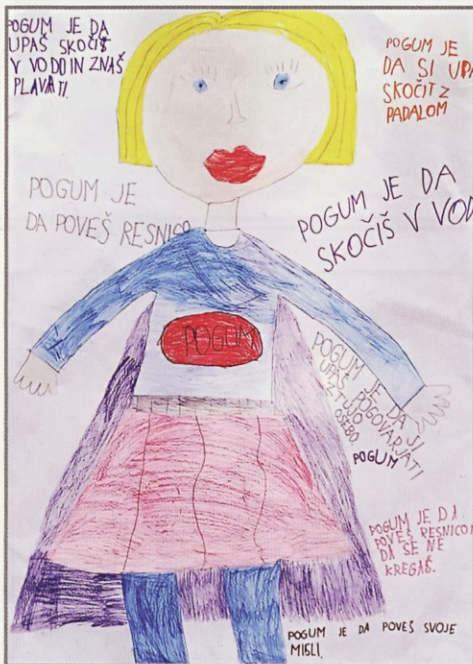
Milan Šilak, ravnatelj

Pogum, 2. a, dekleta

Pogum je zame nekaj, kar me naredi močnejšo, da si upam poskusiti nove stvari, ne obupam na poti do cilja, pomagam drugim, se postavim zase, me ni strah na nobeni poti in me zato nič ne ustavi.

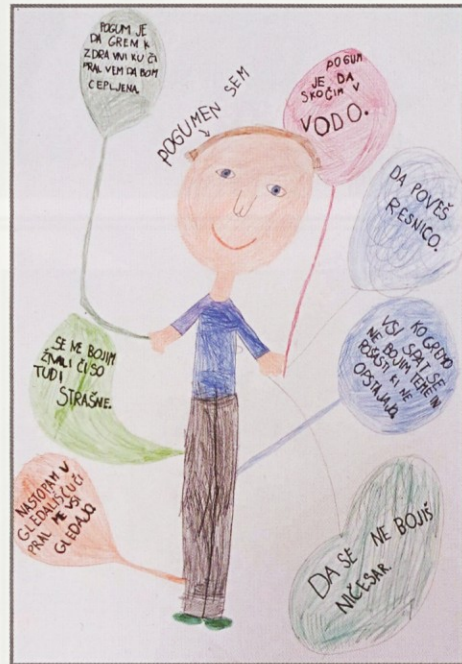
Alja Zamuda, 9. a

Pogum, 2. b, dekleta

Je nekaj, kar imaš samo ti in tega ne moreš deliti. Je stvar, ki ti omogoča, da delaš nevarne stvari in te ni strah. Meni pogum prinaša srečo, saj ko sem pogumna, velikokrat naredim nekaj, česa sicer ne bi, za zabavo.

Zala Zemljarič, 8. b

Pogum, 2. a, dekleta

Pogum je, ko si upaš izpostaviti mnenje ne glede na to, kaj drugi pravijo, in narediš to, kaj ti misliš, da je prav, in se postaviš za druge.

Dora Visenjak, 8. a

OD MALČKA DO PRVOŠOLČKA

Tradicionalni slovenski zajtrk 2023 v Vrtcu Gorišnica

Nadan slovenske hrane, ki ga obeležujemo vsak tretji petek v novembru, letos 17. novembra, smo v vrtcu pripravili predstavo Zdrav zajtrk in še veliko drugih dejavnosti.

Glavni namen dneva slovenske hrane

je poudarjanje v Sloveniji pridelane hrane, ki se ji na ta dan nameni dodatno pozornost, prav tako kot tudi lokalnim pridelovalcem in predelovalcem hrane. S praznovanjem dneva slovenske hrane in odločitvami za lokalno pridelano hrano podpiramo napore naših pridelovalcev in predelovalcev hrane in izražamo spoštovanje do njihovega dela.

Letošnji Tradicionalni slovenski zajtrk je potekal pod sloganom Kruh za zajtrk – super dan!.

Glavni namen projekta Tradicionalni slovenski zajtrk je, da že najmlajši spoznajo pomen kmetijstva, živilske industrije, čebelarstva in varovanja okolja, hkrati pa s tem spodbujamo otroke, da spoznajo pomen zdravega zajtrka. Prav tako je eden od ciljev poudarjanje pomena zajtrka za zdravo in uravnoteženo prehrano. Tradicionalni slovenski zajtrk sestavljajo kruh, maslo, med, mleko in jabolko ali drugo sadje slovenskega porekla.

Ta dan smo vzgojiteljice in študentka odigrale gledališko predstavo, ki smo jo poimenovali Zdrav zajtrk. Ob predstavi so otroci spoznali, kdo poskrbi za mleko, maslo, med, kruh in jabolka. Otroci so v predstavi z veseljem sodelovali in skrbno reševali uganke. Po predstavi se je delo nadaljevalo v igralnicah. Vsaka skupina je izvedla likovno dejavnost na temo Tradicionalnega slovenskega zajtrka. Vse izdelke smo nato tudi razstavili pred vhodom vrtca.

Petra Šegula, Nataša Žnidarič

Leon Kekec, 2. a

Lin Lipuš, 2. a

Lovro Korpar, 2. a

Teden otroka

Teden otroka smo obeležili v tednu od 2. 10. do 8. 10. 2023. Osrednja tema Tedna otroka je bila Zakaji in Zatoji radovednosti. Radovednost pomeni zanimanje za različne stvari. Vodi nas k odkrivanju sveta okoli nas. Ko smo radovedni, začnemo raziskovati tisto, kar nas zanima. Z radovednostjo napredujemo, prihajamo do novega znanja, novih izkušenj in spoznanj. Otroci kažejo radovednost s spraševanjem (zakaj, kako, kaj ...?). Skozi igrivo raziskovanje zadovoljijo svojo radovednost in jo na ta način razvijajo. Radovednost pomaga otrokom odkrivati in razumeti svet, zato smo otrokom pripravili različne dejavnosti, v katerih so lahko raziskovali, opazovali, spoznavali kaj novega, se igrali ...

V ponedeljek smo si ogledali gledališčno predstavo Črtek v Mestu gledališča Kukuc. Naslednji dan smo v večnamenskem prostoru pripravili eksperimente z različnimi snovmi (koruzo, zdrobom, sončničnimi semeni). Poleg tega so

gnetli plastelin, hodili po čutni poti, se pogovarjali in opazovali potovanje zvoka. V sredo nas je obiskala Tetka Jesen, ki nam je predstavila spremembe, ki se dogajajo v naravi v jesenskem času. Odpravili smo

se raziskovat v gozd, kjer smo nabrali naravni material, s katerim smo ustvarjali v četrtek. Imeli smo tudi kosanjev piknik. V petek je potekala prosta otroška igra v naravnem okolju ali v igralnici.

Lara Šacer in Monika Črnenšek

Športno dopoldne z jesenskim krosom

Jesensko vreme nam je dobro služilo, zato smo se v vrtcu odločili, da izvedemo športno dopoldne za otroke in s tem obeležimo dan slovenskega športa. Najprej smo izvedli jesenski kros. Otroci iz skupin Mehurčki, Škrati, Zvezdice, Mavrice, Kapljice, Sončki, Lunice, Balončki, Oblački in Zmajčki so tekli po svojih najboljših močeh. Na koncu so si vsi prislužili medalje, saj menimo, da je važno sodelovati, ne pa zmagati.

Po končanem krosu so bile na igrišču pripravljene gibalne postaje, na katerih so se otroci lahko pomerili v kegljanju, tekanju med stožci, igri z žogami, obroči, hoji med ovirami, hoji z lesenimi deskami v paru, igri s padalom ... Skupaj smo se gibalno in zabavali – otroci in vzgojiteljice. Preživeli smo lep gibalno obarvan dopoldan na svežem jesenskem zraku.

Valentina Šoštarčič in Andreja Fekonja

Srna, Nik Prelog, skupina Zmajčki

Kosi, Adam Žnidarič, skupina Zmajčki

Gos in gosak, Metod Bromš, skupina Zmajčki

Pohodništvo v vrtcu

V Vrtcu Gorišnica smo se odločili, da bomo spet obudili pohodništvo, ki je otrokom zelo blizu, saj potrebujejo veliko gibanja. Na prvi pohod smo se odpravili na Dominkovo domačijo, kjer smo si ogledali najstarejšo obnovljeno hišo, grajeno v panonskem slogu. Po ogledu smo se pogovarjali o življenju nekoč, prebrali literarno besedilo Kdo je sešil Vidku srajčico, se igrali igre, ki so se jih igrali otroci nekoč, na koncu pa smo si privoščili še malce počitka in posladkali. Nato smo se odpravili nazaj v vrtec. Na drugi pohod smo se odpravili v Zamušane, kjer smo si ogledali železniško postajo in progo. Otroci na pohodih uživajo in se zabavajo in že komaj čakajo naslednji pohod.

Andreja Fekonja in Metka Zavratnik

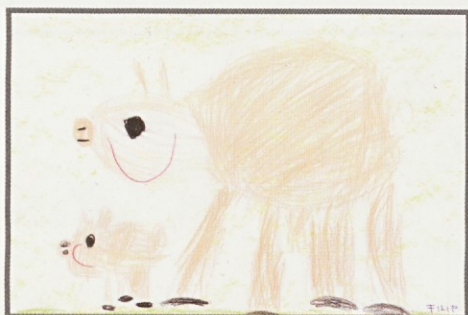

Gibalno–športni dopoldan v vrtcu Gorišnica

V okviru prednostne naloge vrtca smo v ponedeljek, 27. 11. 2023, izvedli gibalno–športni dan. V letošnjem šolskem letu smo si namreč na nivoju Vrtca Gorišnica zadali naslednjo prednostno nalogo oziroma vizijo vrtca: v spodbudnem učnem okolju razvijati gibalne sposobnosti otrok in medsebojne odnose.

Prav zato smo se skupine prvega in drugega starostnega obdobja odpravile v veliko šolsko telovadnico, kjer smo si izbrali različne športne pripomočke ter se gibali, telovadili in se športno udeleževali cel dopoldan. Poudarek je bil tako na tekmovalnem kot tudi na sodelovalnem učenju. Najmlajši skupini Mehurčki in Škrati sta ostali v večnamenskem prostoru vrtca ter se gibali v znanem prostoru. Dan je bil izredno zanimiv, saj smo otrokom ponudili nov prostor, nove možnosti za gibanje ter spodbujali njihove motorične sposobnosti. V prihodnje načrtujemo več tovrstnih dni.

Valerija Vnuk Tušak

Pujsa in pujsek, Filip Frangež, skupina Zmajčki

Raca, Maj Šmigoc, skupina Zmajčki

Srake, Apolo Kirič, skupina Zmajčki

Potovanje po kontinentih

Otroci skupine Lunice so se v mesecu novembru 2023 odpravili na zanimivo potovanje po kontinentih, na katerih katerih so spoznali živali, ki živijo na posameznih koncih sveta. Spoznali in osvojili so nove pojme, kot so sesalci, dvoživke ter plazilci, usvojili veliko novega besedišča in razširili svoje znanje. Cilj nam je bil, da vsak usvoji čim več živalskega besedišča, vendar so na koncu otroci usvojili tudi imena kontinentov sveta.

Afrika je bila tista, ki je otrokom bila najbolj poznana, saj veliko živali prihaja ravno iz tega koščka sveta. In ravno iz tega razloga sva se z vzgojiteljico Niko potrudili, da izbereva tiste zanimivosti, ki jih otroci še niso poznali: tako so spoznali dejstvo, da kralj živali večino dneva prespi, namesto njega se na lov odpravi levinja, ob njeni vrnitvi pa je ravno on tisti, ki se prvi odpravi na kosilo. V Afriki smo spoznali najvišjo žival, žirafa, največjo kopensko žival, slona, in najhitrejšo mačko, geparda.

Naše potovanje smo nadaljevali na naslednjem kontinentu, v Avstraliji. Avstralijo si bomo zapomnili po potapljačih, koralnem grebenu in seveda različnih morskih psih, ki smo jih spoznali tako v literaturi kot tudi na video posnetkih. Otroci so spoznali najbolj prepoznavnega morskega psa – belega morskega volka, kladvenico, morskega tigra ter črnoplavutega morskega psa. Poznani avstralski živali sta bili kenguru in koala. Spoznali smo divjega psa Dinga, ki slovi po napadih na ovce. Da bi zaščitili te nemočne živali, so postavili ograjo, ki meri približno 5000 km in si s tem lasti naslov najdaljše ograje na svetu.

Letalo nas je iz Avstralije nato popeljalo še v Rio De Janeiro v Južno Ameriko. Otroci so si ogledali najslavnejši pustni karneval. Spoznali smo reko Amazonko, kačo anakondo, piranje in leoparda. Otrokom najbolj zanimiva žival na tem delu sveta je bila lenivec; dejstvo, da je leopard zelo dober plavalec in da je anakonda njegov največji sovražnik so si zlahka zapomnili.

Naše novo besedišče, pojme ter znanje smo preverili in utrjevali z didaktičnim Montessori materialom, preko katerega so otroci utrdili svoje znanje in krepili samozavest. Potovanje se bo v prihodnjem mesecu nadaljevalo, tako da bomo obiskali še vse ostale kontinente.

Nuša Maltarič Glaser

DOGAJALO SE JE

Spoznavanje srednjeveškega življenja na gradu Muretinci

Četrtošolci so se v okviru tehniškega dne v ponedeljek, 2. 10. 2023, odpravili v grad Muretinci. Tam so z razlago in praktičnim prikazom spoznavali življenje v srednjem veku. Dan je bil kvalitetno preživet, učenci so veliko videli, slišali ter tudi sami izkusili. »Pri šoli smo se zbrali ob 8.30 uri. Prešteli smo se in odšli peš v Muretince. Med potjo smo opazovali pse, hiše, naravo in okolico. Ustavili smo se pri učiteljičini hiši, kjer smo lahko božali psa Lakija. Počasi smo se približali gradu. Ko smo prišli, smo bili zelo utrujeni od hoje, zato smo imeli malico. Hitro smo popili sok in pojedli sendviče. Nato smo se razdelili v štiri ekipe. Vsaka ekipa je šla na eno postajo. Moja prva postaja je bila izdelovanje papirja. Gospod je razložil, iz česa je narejena ta masa za izdelovanje papirja. Narejena je iz bombaža, konjskega repa, koruznih laskov in slame. Pokazal nam je, kako se naredi papir: v roke vzameš podlago z okvirjem, nato ga namočiš v maso in dvigneš tako, da masa ostane na podlagi. Streseš, da voda odteče, nato dvigneš okvir s podlage in ga odložiš na stran. Pripraviš si poseben papir, na katerega prevrneš podlago z maso. Ta poseben papir nato obesi in počakaš, da se posuši.

Po tej delavnici je po nas prišel baron Markovski, ki je bil princ ptujskega pustnega karnevala 2011–2012. Najprej se nam je predstavil, nato pa smo odšli v sobo, kjer se srečujejo principi ptujskega karnevala. Tam smo si ogledali film o zgodovini gradu.

Po ogledu filma smo šli v sobo z orožjem. Tam smo videli oklep, dvoročni in enoročni meč, sablje, sekire, samostrel, čelade in verižnino. Podrobno smo si ogledali oklepe. Izvedeli smo, da so najprej imeli samo čelado, nato verižnino in šele potem oklep. Oklepi so bili zelo težki, kar je bila težava, saj če si padel, se nisi mogel pobrati. Potem so nosili čisto

navadna oblačila z velikimi luknjami, da jim ne bi bilo vroče. Ta oblačila so bila veliko lažja od oklepov in so se zato boljše borili. Baron nam je povedal, kaj je dvoročni meč. Dvoročni meč je dolg, narejen je bil z namenom, da nabode konje in da konjenike vrže s konja. Ta meč je zelo težek. Povedal nam je tudi, kaj je razlika med mečem in sabljo. Sablja je nabrušena samo na eni strani, meč pa na obeh. Zelo nam je bil všeč tudi samostrel, ki nam ga je baron pokazal. Nato smo šli v tretjo sobo.

V tretji sobi smo si ogledali, kako se je včasih tiskalo na papir. Najprej si vzeli lesene črke, nato si jih namazali s črnilom in na njih položili papir ter močno stisnili s strojem.

Nato smo odšli v novo delavnico, kjer smo plesali. Naučili smo se tri pleske. Enega od teh smo plesali v dvojicah. Gospa je rekla, da so kmetje po opravljenem delu imeli še malo moči za ples. Po tej delavnici smo imeli kratek odmor.

Po odmoru smo šli v delavnico, kjer smo prali perilo. Gospa nam je povedala, da se po domače milu reče žajfa in nam

predstavila, iz česa so ga včasih izdelovali. Narejeno je bilo iz maščobe in vode. Vodo ter mast daš v lonec, nato dolgo kuhaš, dokler ni bolj trdo. Potem preliješ v večjo posodo in daš na podstrešje, da se strdi. Včasih so morali čakati tudi en mesec. Ko je strjen, ga narežeš na male delce in imaš milo. Gospa nam je nato dala ribež in bele obleke. Začeli smo prati. Perilo smo zelo močno drgnili po ribežu. Rekla je, da moramo dolga oblačila ožeti, s kratkimi pa udarjati po leseni deski.

Ko je bilo konec delavnic, smo imeli prosto igro. Lahko smo hodili s hoduljami. Zelo dobro mi je uspevalo. Lahko smo metali podkev, vlekli vrv ali metali sekire. Ko smo metli sekire, smo se zelo zabavali.

Naučili smo se veliko novih stvari, najbolj mi je v spominu ostal papir, ker mi je bilo zanimivo, iz česa je narejena masa. Zelo sem se zabavala, zato bi bila srečna, če bi lahko take delavnice še večkrat ponovili.»

Klara Kovačec, 4. a

Kulturni dan: spoštovanje

S kulturni dnev smo v petek, 17. 11. 2023, pričeli ob 8.30 in se zbrali v učilnici. Dan smo pričeli s pesmijo o spoštovanju.

Pesem je bila zanimiva in poučna, kasneje smo si jo iz angleščine prevedli v slovenščino, da smo jo bolje razumeli. Ob tem smo se pogovarjali, kaj spoštovanje sploh pomeni. Potem smo sedli v krog in žrebali listke. Na vsakem listku je bilo vprašanje, ki smo ga komentirali, npr. kaj bi na sebi spremenil, kako spoštovati svoje prijatelje. Prišli smo do številnih različnih ugotovitev. Drugo uro smo se pogovarjali o tradicionalnem slovenskem zajtrku, kako narediti kruh ter o različnih vrstah kruha. Med odmorom smo se odpravili na malico, kjer nas je že čakal dišeč kruh, maslo, med in mleko. Za povrh smo se posladkali z jabolkom. Po končani malici smo se odpravili do naše učilnice. Na velik papir smo narisali ogledalo in se podpisali. Nato je vsak učenec napisal nekaj lepih besed o drugem. To mi je bilo zelo všeč, saj so me pozitivne misli drugih o meni zelo razveselile in mi polepšale dan.

Poučen kulturni dan smo s tem sklenili in se z novim znanjem odpravili domov.

Lara Tušak, 9. b

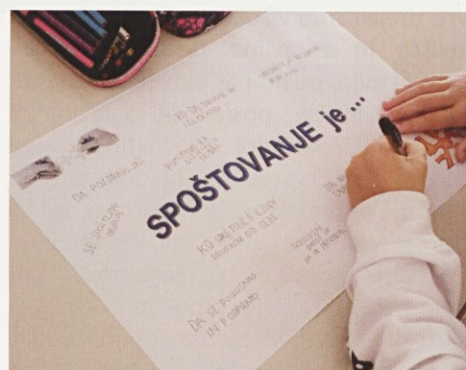
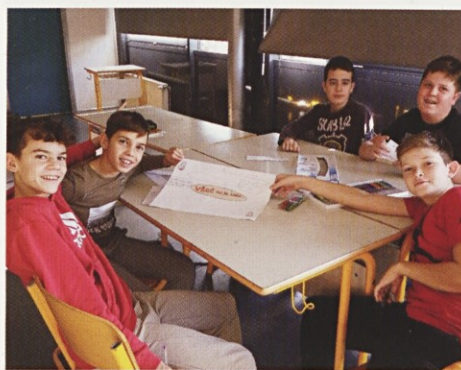
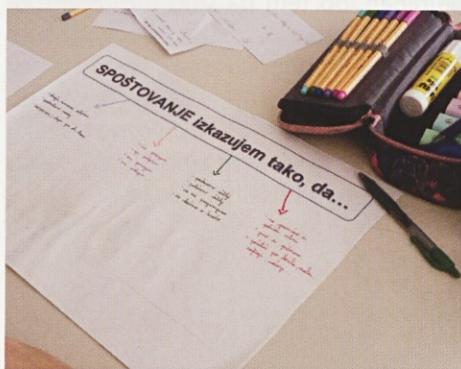
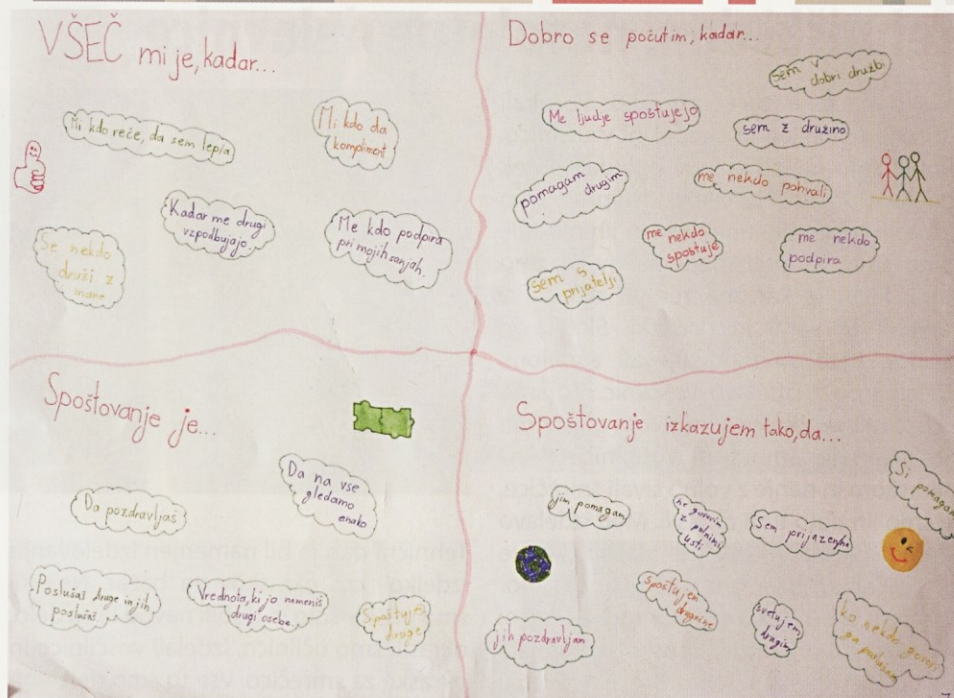
Spoštovanje je pozitiven odnos do nekoga, to pomeni, da cenimo njegove misli, čustva in pravice.

Izkazujemo ga s/z:

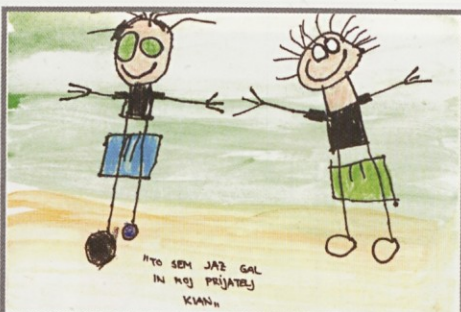
- vikanjem,
- pozdravljanjem,
- poslušanjem drugih,
- spoštovanjem drugih mnenj,
- spoštljivim obnašanjem,
- besedo prosim, hvala ...

Spoštovanje je tudi spoštovanje različnosti in sprejemanje drugačnosti drugih ljudi.

Hana, Maša, Mia, 7. b

Dora Preac, skupina Oblački

Gal Gregorc, skupina Oblački

Sara Munda, skupina Oblački

Tehniški dan: novoletne delavnice

Naš dan se je začel ob 8.30. Počakali smo na učiteljico in skupaj šli v učilnico. Dobili smo navodila in si ogledali potek izdelave naših izdelkov. Najprej smo naredili papirnate angelčke in jih okrasili. Nato smo se lotili medenjakov, ki smo jih izdelali iz kartona ter jih okrasili z različnimi barvami in dodatki. Sledila je malica, nato smo nadaljevali z delom. Začeli smo z izdelavo voščilnic. Vsi smo izdelovali voščilnice z motivom glasbenih not. Naredili smo tudi voščilnice s 3D okrasom in nanje z volno šivali smrečice, ki smo jih nato tudi okrasili. Med izdelavo smo poslušali praznično glasbo, kar je praznično vzdušje še dodatno popestrilo. V zadnji uri pa smo okrasili tudi učilnico: na okna smo pritrdili zimsko dekoracijo po učilnici obesili 3D zvezdice in na koncu še postavili jelko, ki jo bomo okrasili na naslednji oddelčni skupnosti.

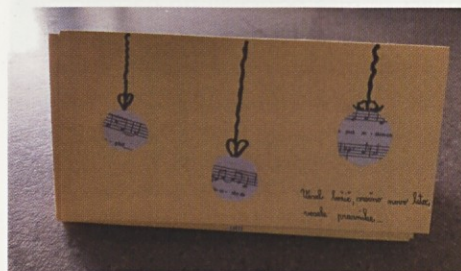
Moje mnenje o tem dnevu dejavnosti je pozitivno, saj je bilo praznično, lepo in zabavno.

Urška Kostanjevec, 7. b

Tehnični dan je bil namenjen izdelovanju izdelkov oz. okrasov za bazar. Najprej smo prišli v šolo in dobili navodila za delo: okrasili smo učilnico, izdelali voščilnice in okraske za smrečico. Vse to smo delali po skupinah, ob tem pa smo poslušali tudi božično glasbo, se veliko pogovarjali ter se smejali. Proti koncu tega dne smo spekli tudi slastne medenjake. Ta dan je bil zelo zabaven, saj smo se imeli priložnost veliko pogovarjati in se imeti lepo. Upam, da bo takih prijetnih šolskih dni še več.

Ema Fijan, 6. b

Ustvarjanje iz naravnih materialov

Topli jesenski žarki so nas zvalili na šolski vrt. Urejali smo visoke grede, kjer rastejo zelišča in zdravilne rastline. Zrhljali smo zemljo, odstranili plevel, spoznavali rastline in se posladkali s sladkimi jagodami. V košarice smo natrgali čajne mešanice in jih posušili. V hladnih zimskih dneh si bomo skuhal okusen čaj, spekli domače piškote in hrustljave žemljice. Pot nas je zanesla do bližnjega gozda, kjer smo nabirali gozdne plodove in natrgali šopek iz gozdnih ali travniških cvetlic. Plodove smo posušili, saj smo zbirali naravni material za ustvarjalne delavnice. Na šolskem dvorišču smo pobrali še pisane liste.

Najprej smo izdelali načrt in pripravili vse potrebno. Izdelovali smo venčke in okraske iz gozdnih plodov in semen. Vzorce smo

si najprej narisali na odpadne kartonske škatle in jih izrezali. Z lepljenjem naravnih materialov smo oblikovali narisani motiv. Pri delu smo morali biti natančni, pozorni smo bili na barvne kombinacije. Izdelovali smo v skupini ali posamezno. Izdelke smo ustvarjali več dni.

S svojim delom smo bili zadovoljni, zato smo v avli pripravili razstavo. Svoje umetnine smo kasneje odnesli domov in bodo okras v naših sobah, jedilnicah ali na vhodnih vratih. Poskrbeli smo tudi za jesensko dekoracijo šole. Ob delu smo se sprostiti, se veliko pogovarjali in poslušali glasbo. Čeprav smo zelo veseli, ko gremo v telovadnico ali na šolsko dvorišče, je tudi ustvarjanje v učilnici zelo prijetno.

Učenci in učiteljice podaljšanega bivanja

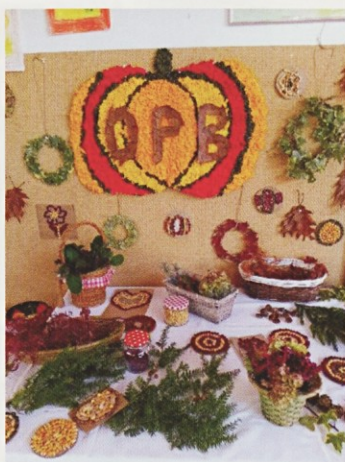
Hana Janžekovič, 7. b

Jaka Purgaj, 9. a

Zala Žuran, 7. a

Evropski teden mobilnosti

Naša šola sodeluje v projektu Evropski teden mobilnosti. Teden mobilnosti poteka med 16. in 22. septembrom, ko se Evropski teden mobilnosti zaključi z dnevom Varčne poti. To so vsi tisti načini, ki sicer na prvi pogled ponujajo manj prestiža in udobja, a obenem zagotavljajo svetlejšo prihodnost. Izberimo torej varčnejše poti in se pogovarjajmo o tem, kakšna bi bila naša družba, če bi večino poti opravili z javnim prevozom ali se odločili za eno od oblik aktivne mobilnosti.

Tudi otroci OŠ Gorišnica smo se potrudili priti v šolo brez da bi nas starši pripeljali z avtomobilom. Večina otrok je tako prišla s kolesi ali šolskim avtobusom, veliko pa jih je prišlo tudi peš skupaj s prostovoljci, ki so pospremili otroke od Zamušarov, Formina, Gajevecev ter Moškanjcev vse do Osnovne šole Gorišnica.

Julija Žuran, 9. b

Ivana Brumen, 8. a

Jan Sebastjan Kolarič, 8. a

Todor Timarac, 8. b

Obisk Dominkove domačije

V sredo, 4. oktobra 2023, smo se učenci 5. a razreda v družbi učencev 1. razreda odpravili na Dominkovo domačijo, da bi spoznali, kako je včasih potekalo spravlanje koruze in kožuhanje.

Ob prihodu so nam upokojenci, ki skrbijo za Dominkovo domačijo, povedali, kako so živeli nekoč. Ker niso imeli sesalcev, so pridelovali sirek, iz njega pa so izdelali metle. So edini v Sloveniji, ki še pridelujejo sirek. Sledil je krajši kulturni program. Zala in Jaša sta poročala, kako so včasih kožužali oz. ličkali, učenci 1. razreda so zaplesali ljudski ples. Varovanci društva Sožitje Ptuj so zapeli nekaj pesmi, Matija pa nam je zaigral na harmoniko. Sledilo je težko pričakovano pobiranje koruze in sončnic. Ko smo koruzo pobrali, smo jo spravili na dvorišče in se lotili kožuhanja. Kasneje so moški koruzo odnesli v koruznjak, ženske pa so več storžev povezale skupaj in nam povedale, da jih bodo obesile pod streho hiše. Tam bo služila kot okras, naslednje leto pa jo bodo posejali.

Dan je bil poučen in zanimiv. Ob koncu smo se pod brajdami še veselo posladkali.

Lana Lah in Tjaša Valič, 5. a

Ogled podjetja Alinea tisk d.o.o.

Letos prvič obiskujem izbirni predmet TIS. Poleg tega, da pripravljamo naše Iskrice, pri tem predmetu počnemo kaj zabavnega tudi izven šole.

V ponedeljek, 16. 10. 2023, smo se tako z namenom, da se naučimo kaj novega o delu v tiskarni, odpravili na kolesarsko pot vse do Moškanjcev. V spremstvu učiteljice Mateje smo obiskali podjetje Alinea tisk d.o.o. Ker je zunaj bilo hladno, smo se zelo razveselili toplote, ki nas je pričakala ob sprejemu – poleg prijetnih temperatur v podjetju nas je toplo sprejel tudi direktor podjetja, g. Davorin Zorli, ki nas je popeljal po prostorih in nam povedal veliko novega in zanimivega. Podobnega mnenja so tudi moje sošolke – več o tem, kaj smo se naučile in kaj se nam je zdelo še posebej zanimivo, v nadaljevanju.

Po končanem ogledu, preden smo se poslovili, nas je g. Davorin prijetno presenetil z darilom, ki ga je poklonil vsaki izmed nas. V znak hvaležnosti, da so nas tako lepo sprejeli in nam predstavili svoje delo in izdelke, smo tudi učenke podarile

simbolično darilo, ki smo ga izdelale same. Pred odhodom smo naredili še skupinsko fotografijo, nato pa smo se odpravili nazaj proti šoli. Ogled podjetja Alinea d.o.o. mi je bil zelo všeč, bil pa je tudi zanimiv.

Ogled se mi je zdel zelo zanimiv. Spoznala sem veliko novega in dobila odgovore na nekatera vprašanja, npr. kako urejajo naše Iskrice. Všeč mi je bilo, da je g. Davorin vse nazorno pokazal in razumljivo razložil. Bilo je zanimivo.

Zarja Bombek, 9. a

Ogled podjetja Alinea mi je bil zanimiv, saj si nisem nikoli predstavljala, koliko različnih stvari lahko nastane v tiskarni.

Luna Žgalin, 9. b

Ogled mi je bil zelo všeč, naučila sem se veliko novega.

Julija Žuran, 9. b

Obisk tiskarne se mi je zdel poučen in zanimiv. Razmišljam, da bi se tudi jaz vpisala v oblikovalno šolo.

Lara Tušak, 9. b

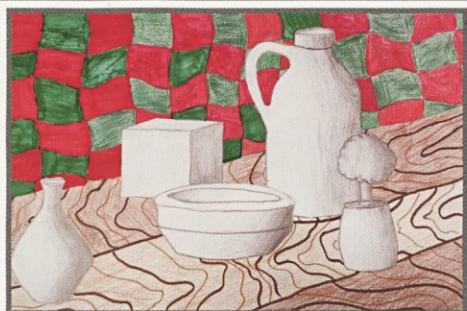
Zelo rada nastopam in ustvarjam. Sama se v medijskem poklicu sicer ne vidim, a vedno rada poskusim nekaj novega in se ob tem tudi kaj naučim.

Na dan, ko smo obiskali Alineo, sem svojem življenju spet dodala kapljico novega znanja. Všeč mi je tudi, da smo šli s kolesi in tako rekreirali svoje telo.

Špela Kokot, 9. a

Ogled se mi je zdel zelo zanimiv, saj si nisem predstavljala, da izdelujejo tako veliko stvari. Dobila sem vse odgovore na vprašanja, ki sem jih imela. Všeč mi je bilo tudi, da je g. Davorin vse lepo opisal in razložil. Zdelo se mi je, da bo ogled dolgočasen in brezvezen, a sem se motila. Bilo je super, naučila sem se veliko novega.

Manu Pignar, 9. b

Jakob Bezjak, 8. a

Isabela Mikša, 2. a

Oskar Zver, 2. a

Obisk Parka prostoživečih živali Destrnik

V petek, 29. 9. 2023, smo se učenci 4. razredov odpravili v Park prostoživečih živali Destrnik, saj smo imeli naravoslovni dan.

Ko smo prispeli, smo se razdelili v štiri skupine. Vsaka skupina je opravila štiri različne delavnice, skupine so krožile. V eni izmed delavnic smo se najprej predstavili ter povedali, če imamo doma kakšnega hišnega ljubljence. Nato smo z veterinko Emo pripravljali veterinarsko torbo in spoznali poklic veterinarja, na koncu pa sta dva prostovoljca veterinki pomagala oviti rep prijazne psičke Lori. Po prvi delavnici smo imeli malico. Ko smo pojedli, smo spet odšli na delavnice. V delavnici o pticah smo se pogovarjali o ptičjih jajcih ter o peresih. Imeli smo tudi delavnico, v kateri smo šli na ogled živali v parku. Videli smo dva pingvina, noja, alpaki, dve snežni sovi, žerjave, redko živeče vrste ptic, kenguruja ter še veliko zanimivih živali. Na zadnji delavnici pa smo spoznavali vretenčarje – lahko smo povohali blato slona ter žirafe. Kmalu je napočil čas za odhod. Poslovili smo se ter se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo.

To je bilo res nepozabno doživetje za vse nas, še posebej pa zame, saj želim postati veterinkarka.

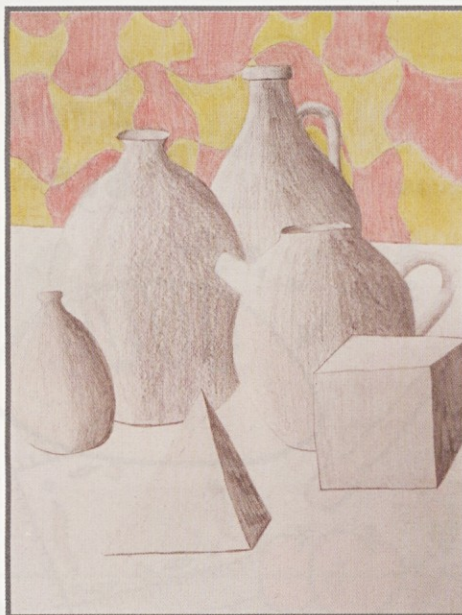
Meta Vodušek, 4. b

Iza Irgolič, 9. b

Nastja Korošec, 9. b

Tjaša Leben, 8. b

Tržnica poklicev

V ponedeljek, 13. 11. 2023, je naša šola gostila tržnico poklicev. 18 srednjih šol iz podravske regije je učencem predstavilo vse, kar so želeli izvedeti. Imeli smo dovolj časa, da smo se ustavili ob stojnicah vseh šol, ki so nas zanimala, in o njih izvedeli malo več. Nekatere šole je predstavljal le profesor, ki tam poučuje, pri drugih pa so s profesorji prišli tudi dijaki, ki so sami povedali svoje mnenje o dobrih in slabih straneh šole. Šole so prinesle tudi izdelke učencev in pripomočke, ki se jih učenci učijo uporabljati. Razveselili so nas tudi z reklamnim oz. uporabnim materialom – delili so vse, od zvezkov in pisal, do sveže pripravljenih pijač in hrane. Mislim, da smo vsi učenci zelo uživali in da nam je tržnica poklicev vsaj malo pomagala pri izbiri bodoče srednje šole.

Julija Žuran, 9. b

Tradicionalni slovenski zajtrk

Zdrav slovenski zajtrk je že dolga tradicija po šolah in vrtcih. Letos smo ga obeležili v petek, 17. 11. 2023. K tradicionalnemu zajtrku spadajo domači kruh, maslo, med, mleko in jabolko, vse od naštetega pa je seveda domačega izvora.

Glavni namen dneva slovenske hrane je podpora slovenskim pridelovalcem in predelovalcem hrane ter spodbujanje samooskrbe s kakovostno hrano iz lokalnega okolja. Dan slovenske hrane je dan, ko naj bi se spomnili in premislili o našem načinu prehranjevanja, o tem, kašno hrano izbiramo ali pripravljamo ter kaj jemo. V tem času je to zelo pomembno.

Tudi na naši šoli smo obeležili ta dan in zdravo ter dobro jedli. Po tovrstnem zajtrku radi posežemo, saj tako odrasli kot otroci dobro vemo, da zdrava hrana poskrbi za zdrav duh v našem telesu.

Lara Tušak, 9. B

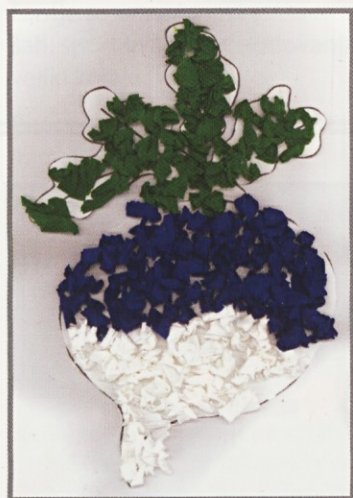
Ajda Vodušek, 6. b

Lev Roškar, skupina Sončki

Gaja Gregorec, skupina Sončki

Repa velikanka,
Julija Vesenjaj, skupina Sončki

Koruzni storž,
Oto Kirič, skupina Sončki

TO SMO MI

MI SMO 2. A

NAŠ RAZRED JE 2. A,
ZDAJ VSAK GA ŽE POZNA.

UČITELJICA ANDREJA NAS UČI IN POVE,
KAJ JE PRAV IN KAJ NE.

V ŠOLI JE ZABAVNO BITI,
PRIDNO SE UČITI.

V RAZREDU RADI SE IMAMO,
MED ODMOROM SE IGRAMO.

DAN V ŠOLI HITRO JE PRI KONCU,
MI VESELO HITIMO PROTI SONCU.

Nia Pevec, 2. a

GUMICE

GUMICE SO PROJI,
KER SO VEDNO V ZABOJI.

DALEČ SE NE PLETE,
KER SE VEDNO ZAPLETE.

PA TO SO GUMICE DEBELE,
KI SO VEDNO RUMENE,
LEPE SO TUDI ZELENE.

TUDI RDEČE IMAMO,
KI JIH VSAKEMU RADI DAMO.

ČE PA KDO HOČE ČRNE,
NAJ SE KAR VSTRAN OBRNE.

ČRNE SO SAMO ZA BOGATE, SREČNE,
KER SO VEČNE.

IMAMO TUDI VIJOLČNO,
KI JO PLETEMO NESKONČNO.

ČE KDO GUMICO ŽELI,
LAHKO PRI MENI JO DOBI –
DAM JIH TUDI ZA SPOMIN.

Jaša Firbas in Tine Šterbal, 2. a

Lara Pintarič, 9. b

Naš razred

Smo učenci 2. a razreda. Se učimo, zabavo in igramo. V razredu je 9 punc in 13 fantov, skupaj nas je 22. Med odmori se igramo knjižnico in igramo šah. Smo prijatelji ter sošolci in sošolke. Računamo od 1 do 20. Vsi smo dobri v vseh predmetih. Pri športu se igramo različne igre ter se razgibavamo z gimnastičnimi vajami. Ko je podaljšano bivanje, nas ima učitelj Sašo.

Iva Zorko, 2. a

V našem razredu je 22 učencev. Punc je 9, fantov pa 13. V odmoru pišemo, rišemo, včasih pa tudi kaj izdelujemo. Moj najljubši predmet je šport. Pri športu imam najraje, ko se igramo med dvema ognjema, ali ko se igramo črnega moža. Učimo se slovenščine, matematike, likovne umetnosti in spoznavanja okolja. Moji najboljši prijatelji so Maj, Tine, Žan, Jaša in Leon.

Edi Korpar, 2. a

V našem razredu je 22 učencev, 9 punc in 13 fantov. Med odmori najraje igramo šah in rišemo. Moj najljubši predmet je šport. Moj najboljši prijatelj je Tine. Najboljše med premeti mi gre matematika. Pri športu najraje igram med dvema ognjema. V podaljšanem bivanju v telovadnici najraje igram nogomet.

Jaša Firbas, 2. a

Tia Vindiš, 9. b

MI SMO 2. B

MI SMO 2.B
IN SE VESELIMO
VSAKEGA DNE.
VSE ČRKE SMO SPOZNALI,
RAZEN J IN G.
KO PIŠEMO, SE NAM BESEDE
ZLIJEJO V POVED.
KO NATANČNI SMO,
DOBIMO ŽIG.
UČITELJICA JE NAŠA ČEBELICA,
MI PA SMO ČEBELE DELAVKE.

Nika Založnik, 7. b

TO SMO MI, 7. B

V našem razredu je fantov več kot deklet,
pravijo da smo glasni, a mi tega ne
moremo sprejet'.

Ko pa gre zares, se znamo tudi v roke vzeti'.

Fantje so pravi junaki –
šah, šport in šolska tekmovanja so njihovi
veliki koraki.

Punce dame postajamo
in malo že fante osvajamo.

Zato včasih učenje nam ne gre,
saj za frizuro in oblačila skrbimo me.

Čeprav se včasih skregamo, vedno skupaj
držimo
in kadar je potrebno, tudi kaj dobrega
naredimo.

Učiteljica Tina nas skupaj drži,
da preveč ne ponorimo, ona skrbi.

To je na kratko naš 7.b,
pa kaj bi govorila, ko vsak učitelj to že ve.

Nika Založnik, 7.b

3. A in 3. B

Na kmetiji

Tretješolci smo si z razredničarkama, učiteljico Alexandro Hojnik-Bezjak in Stanko Šterbal ogledali piščančjo farmo pri Podgorškovih v Placerovcih, odpravili pa smo se tudi na zanimiv opazovalni sprehod po bližnji okolici šole. V šolo smo se vrnili polni zanimivih vtisov, ki smo jih zapisali v svoje zvezke:

V ponedeljek, 13. 11. 2023, smo šli k Vidu na farmo. Tam smo pojedli sendviče. Potem smo se odpravili v hlev. Najprej smo šli fantje, potem pa so šle punce. Vklpili smo agregat. Ko smo prišli iz hleva, smo igrali nogomet. Potem smo se odpravili v šolo. Po poti smo pobirali smeti. Ko pa smo prišli v šolo, smo se igrali. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo šli v hlev. Dan je bil lep. (Žiga Golob, 3. a) Odpeljali smo se na Formin. Na poti tja smo si peli. Pot je trajala okoli 30 minut. Ko smo prišli do farm, smo imeli malico. Tam smo se igrali z žogo.

Tim Podgorelec, 3. a

Peš smo odšli na farmo. Ko smo prišli, smo jedli sendvič in sladkarije. Odšli smo si ogledat piščančke. Bili so zelo lepi. Imeli so belo perje. Bilo jih je več kot 70 000. Odšli smo nazaj v šolo.

Eva Janžekovič, 3. a

Ko smo prišli na kmetijo, smo dobili sok in piškote. Videli smo skedenj, kjer imajo stroke in slamo. Ko smo šli v farmo, smo si obuli zaščitne čevlje in se razkužili. V farmi smo lahko božali piščance. Zanimivo mi je bilo, ko je stric govoril o farmi.

Vid Kovačec, 3. a

V ponedeljek smo bili na farmi pri Vidu. Ko smo prišli tja, smo se razdelili v dve skupini. Potem smo šli gledat piščance. Videli smo tudi kmetijske stroje in bale sena. Na farmi imajo tudi zalogo bencina za kmetijske stroje. Izvedeli smo tudi, da ko so piščanci stari štirideset dni, jih odpeljejo v klavnico. Na farmi smo tudi igrali nogomet, se lovili. Za sedenje smo imeli dve bali sena. Posladkali smo se z bonboni, napolitankami in pili topel čaj. Preživeli smo lep dan.

Urban Bromše, 3. a

Na kmetiji je bila pena. Bile so bale. Bili so traktorji. Tam bili štirje hlevi. Sedeli smo na senu. Seno je bilo udobno. Ponudili so nam čaj. Hodili smo dve uri. Videli smo traktor. Na kmetijo je bila pink mlaka.

Mark Teo Leben, 3. a

Na kmetiji imajo živali, to so krava, bik, telček, osel, oslica, osliček, ovca, oven, jagnje, koza, kozel, petelin, konj, kobila, žrebiček, kokoš, petelin, piščanček. Imajo tudi stroje. Kmetje imajo pripomočke za delo: grablje, samokolnico in lopato. Kmetje vsak dan opravljajo različna opravila. Doma pridelajo hrano: jajca, mleko in meso. Imajo tudi njivo, na njivi je kuzuza, pšenica in ajda. Kmetijski objekti so silos, hlev in farma. Imajo tudi vrt, na katerem raste tudi zelenjava.

Vita Marija Kelenc, 3. b

Na kmetiji imajo veliko živali: konje, kokoši in krave. Imajo tudi poslopja: silos, hlev, kokošnjak in kaščo. K drobnici spadajo koza, kozel, kozliček, ovca, oven in jagnje. Govedo je krava, bik, telček. Na kmetiji je tudi stroj, ki se imenuje kombajn. Vsaka kmetija ima hišo. Nekatere pridelke odnesejo na tržnico.

Ana Marija Krajnc, 3. b

Učili smo se o kmetiji. Iz šole smo odšli na sprehod. Ugotovili smo, da je tržnica center Gorišnice. Iz centra smo odšli do gozda. Pri gozdu je bila velika kmetija. Na tej kmetiji je veliko živali in strojev. Ko smo šli naprej, je bilo veliko njiv. Videli smo strašilo, vso smo se smejali. Hoteli smo iti k divjim svinjam, ampak nam je zmanjkalo časa. Prišli smo v razred in se pogovarjali, kaj smo si zapomnili. Za domačo nalogo smo imeli 10 povedi o tem, kaj smo videli.

Manuel Šegula, 3. b

Luka Toplak, 2. a

Nia Pevec, 2. a

Iva Zorko, 2. a

Na kmetiji

U ponedeljek, 13.11., smo šli na kmetijo. Tam smo dobili hrano in pijačo. Videli smo tudi 4 hleve. V enem hlevu je bilo 18.000 kokoši. Na koncu smo še videli različne stroje. Videli smo 4 silose. Imeli so tudi shrambo, kjer so poganjali elektriko. Kokoši so rabile ventilatorje za srak. Nekatere kokoši, ki jih kupimo, so označene s oznako kmetijo Podgoršek. Kokoši so hranili s krmilom. Bilo je zelo poučno, zanimivo in zabavno.

Na kmetiji

Učilo

Na kmetiji imajo veliko živali. To so kokoši, krave, ovce, konji, koze in še več. Na kmetiji imajo tudi silos, hlev, kokošnjak. Imajo tudi stroje: kamlajne in traktorje. Na kmetiji živita kmetica in kmet. Kmet in kmetica si razdelita delo. Kmetje si morajo pripraviti ozimnico za živali. Kozam in ovcam lahko rečemo drobnica. Za živali morajo skrbeti. Krave, ovce, konje in druge živali morajo pasti. Kmetje tudi krave molzejo, da dobijo mleko. Larisa Bračko 3b

Na kmetiji

V ponedeljek, 13.11.2023, smo šli na kmetijo. Ko smo prišli na kmetijo, so nam povedali pravila. Potem smo šli naprej. Pojedli smo malico in se razdelili v skupine in odšli k piščancem. Ko so fantje prišli nazaj, smo odšle punce. Na čevlje smo si obule vrečke, da se ne bi piščanci nalezili bolezni. Nazadnje smo si ogledali traktorje in prikolice. Potem smo odšli po stvari. Ko smo si vzeli vse stvari, smo se odpravili. Hodili smo eno uro.

Zoja Kvar
3.a

Na kmetiji

V ponedeljek, 13.11.2023, smo šli na piščančjo farmo na Formin. Hodili smo 1 uro. Ko smo prišli na farmo, smo dobili tople čaj in piškote. Pojedli smo se na bale. Ko smo se okrepčali, smo si piščančke najprej ogledali fantje. Nato so bila na vrsti dekleta. Vidor ati nam je povedal, da imajo na farmi 75.000 piščancev. Krmijo jih s krmili in vodo približno 40 dni preden jih odpeljejo v klavnico. Piščančke smo lahko tudi pobozali. Po končanem ogledu smo odšli nazaj v šolo.

Žan Pintarič 3.a

3. razred, dekleta

Asja Ikanović, 2. a

Oskar Zver, 2. a

Avtocesta 2. a (OPB)

Na kmetiji (Opazovalni sprehod)

Čpis

Na kmetiji živita kmetica in kmet. Na kmetiji imajo hišo in raven rut. Na rutu imajo: korenje, paradižnik, solato in peteršilj. Videli smo tudi traktor, ki je vozil kosuza. Opazovali smo sojo, silos, hlev, farmo. Iz soje lahko naredimo omako in juho. Videli smo: kombajn, traktor in kosilnico.

Živa Purgaj 3.B

Na kmetiji (Čpis)

Na kmetiji imajo stroje: traktor, kombajn, obračalnik, plug. Imajo tudi živali. Živali hranijo pa tudi vodo jim dajejo. Imajo pujske, krave, kokoši, konje in račke. Na kmetiji so gospodarska poslopja: stinjak, silos, kozolec. Gojijo tudi zelenjavo. Zelenjavo jejo, pa tudi mero. Včasih tudi sgnije in potem jo dajo pujsom. Na kmetiji je tudi hiša.

David Korex 3.B

3. razred, fantje

Leon Kekec, 2. a

Sara Gjergjek, skupina Zvezdice

PRVIČ V ŠOLO

V letošnjem šolskem letu je šolske klopi zasedlo kar 60 prvošolcev in nič ni lepšega kot še v eni učilnici več kot ponavadi (letos so namreč kar trije oddelki 1. razreda) slišati smeh, čebljanje in prepevanje.

Naše prvošolce smo povprašali, kaj menijo o šoli in kako se v njej počutijo. Povedali so veliko zanimivega:

1. B

Lara Hercog: »Fajn mi je, imamo se super, najbolj mi je všeč, da izdelujemo in se v odmoru igramo.«

Anej Hanžek: Vredi, ker rad pometam, pa ustvarjam, barvam.«

Maja Šturbej: »Najraje rišem, barvam in plešem. Drugače je, ker se učimo, zato mi je v šoli bolj všeč, ker se več naučimo.«

Živa Šegula: »V vrtec se nismo nič učili, v šoli pa se, najbolj pa mi je všeč, ko hodimo ven.«

Neža Bratovčak: »Meni je všeč, da se bom dosti naučila, pa ni mi važno, kere ocene bom dobivala, pa da bom bla bol pametna.«

Bor Rižnar: »Meni pa so najbolj všeč odmori, pa to, da sedim v prvi vrsti. In da imamo tam Nandeja in najraje v šoli imam Nandeja.«

Mia Roškar: »Rada imam glasbene urice, pa še odmor, pa ko se učimo.«

Tia Golob: »Najbolj všeč mi je, ker se učimo, ker se igramo med odmori.«

Lian Toplak: »Meni pa je najbolj všeč, da se učimo, pa da se lepo mamo v šoli, pa meni je všeč, ko smo delali okraske. Všeč mi je, ko je igralni odmor in se igramo.«

Bor Šegula: »Najbolj všeč mi je, da se učimo, da se nekaj naučim in potli izvem. Najraje ustvarjam.«

Žiga Korošec: »Najbolj mi je všeč, ko imamo slovenščino delavni zvezek, pa ko mamo igralni odmor. Zaj v šoli mi je bol všeč, ker mammo naloge za doma.«

1. A

Oskar Žnidarič: »Rad mam, da mammo šport pa igralni odmor.«

Žana Korošec: »Rada mam, ko mammo igralni odmor, pa ko mammo športno, pa pri likovni, pa angleščino, ke sem spoznala nove sošolce, ke se igramo skupaj, pa še všeč mi je, ko gremo vun.«

Zala Žuran: »Meni je všeč, ko imamo pouk pa angleščino, igralni odmor. V šoli je boljše.«

Sofija Mirnik: »Meni je všeč, da dosti ustvarjamo, pa da mammo velikokrat odmor, pa da hodimo na angleščino.«

Anisa Trofenik, 1. c

Jaka Brumen, 1. c

Jakob Marin, 1. c

Jakob Prelog, 1. c

Iza Nemec: »Najraje mam angleščino, pa da se učimo.«

Matic Kos: »Rad mam športno, ko je jutranjo varstvo, pa ko je podaljšano, pa ko je igralni odmor, pa ko je pouk.«

Lovro Vajda: »Všeč mi je, ko smo v jutranjem varstvu, podaljšanem, pa ko mammo športno.«

Zoja Šegula Arnuš: »Meni je všeč, da me učiteljica uči in da mam polno prijateljev.«

Maja Kos: »Rada hodim v šolo zato, ker mi je lušno in sem rada, ko je igralni odmor.«

Nik Petovar: »Rad mam, ker se učim, ker grem v podaljšano. Rad hodim v šolo.«

Julija Žuran, 9. b

Val Alič Voršič, 9. b

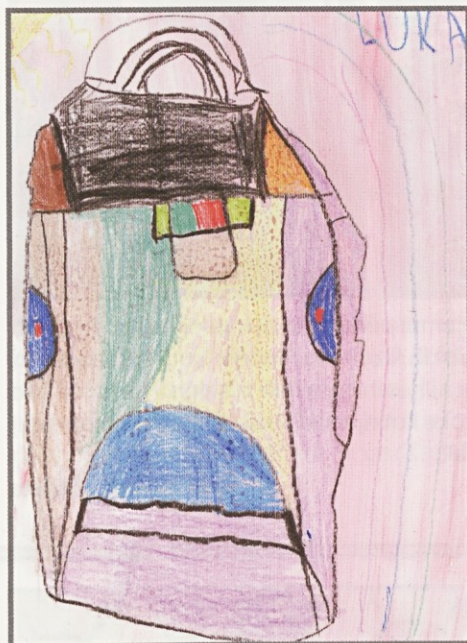
Lia Horvat, 1. c

Lia Petek, 1. c

Zala Bezjak, 1. c

Lia Florjanič, 1. c

Otis Vogrinec, 1. c

Samo Pignar, 1. c

Kian Štagar, skupina Oblački

Rdeča kapica, Elizabeta Emeršič, skupina Sončki

Koruzni storž, Amadeja Letonja, skupina Sončki

TEDEN OTROKA 2023

Zakaji in zatoji radovednosti– 1. razredi OŠ Gorišnica

Teden otroka 2023: Radovednost pomeni zanimanje za različne stvari. Vodi nas k odkrivanju sveta okoli nas in raziskovanju znanja. V letošnjem tednu otroka smo zato učiteljice za svoje prvošolce organizirale različne dejavnosti, ki so v njih sprožile radovednost in veselje.

Najprej smo v ponedeljek izvedli kulturni dan, odpravili smo se v SNG Maribor in si tam ogledali gledališko predstavo Mica pri babici. V torek smo se spremenili v prave raziskovalce v gozdu, kjer nas je spremljal gozdni škrat in nam skril zaklad. Teden se je nadaljeval v polnem tempu radovednosti skozi jesensko ustvarjanje, igralne urice, domišljjski svet pravljic in kot piko na i še z obiskom Dominkove domačije. Tam so nam člani Društva upokojencev Gorišnica pripravili predstavitev o delu, ki ga opravljajo na Dominkovi domačiji. Otroci so spoznali in se preizkusili v starih običajih, kot so spravljanje koruze iz njive v koruznjak, pobiranje in trebljenje sončnic ter si ogledali značilnosti hiše, ki je zgrajena v panonskem slogu. Vso dogajanje so spremljali različni nastopi – enega izmed njih so pripravili tudi učenci 1. B razreda, ki so zaplesali Abraham ma sedem sinov.

Z radovednostjo napredujemo, prihajamo do novega znanja, novih izkušenj in spoznanj. V šolskih klopih učencem budi radovednost papagaj Nande, ki je lik na njihovih delovnih zvezkih in le kaj bi bilo lepše presenečenje za otroke kot njegov obisk. Skupaj smo ga torej spoznali in se mu nasmejali.

Špela Petrovič, učiteljica

Edi Korpar, 2. a

Maj Frangež, 2. a

Žan Bezjak, 2. a

Luka Toplak, 2. a

Zala Žnidarič, 2. a

POGOVARJALI SMO SE...

Pogovarjali smo se ... je sedaj že ustaljena rubrika naših Iskric. V njej z veseljem predstavljamo zaposlene na naši šoli. V tem, ko mi njim postavljamo vprašanja, oni pa odgovarjajo, vidimo pravi izziv, saj enkrat za spremembo zamenjamo vloge. Kar nam je pri vsem tem najbolj všeč oz. nas največkrat preseneti, pa so seveda njihovi odgovori – na tak način učenci spoznajo učitelje/-ice in vzgojiteljice z drugega, bolj osebnega vzornega kota.

Tokrat smo poklepetali s pomočnico vzgojiteljice, Darinko Kokol, in učiteljico Tino Brodnjak Kokot. Vas zanima, kaj sta nam povedali o sebi? Berite dalje ...

DARINKA KOKOL, POMOČNICA VZGOJITELJICE

Vzgojiteljica Darinka, najprej nam, prosim, povejte nekaj o sebi.

Na začetku se bom na kratko predstavila. Sem Darinka Kokol, doma na Ptuj, zaposlena v Vrtcu Gorišnica kot pomočnica vzgojiteljice predšolskih otrok že 28 let. Svojo poklicno pot sem začela v ptujskem vrtcu, tam sem delala kako leto, nakar sem bila premeščena v goriški vrtec.

Je bilo to vaše prvo delo ali ste opravljali še kak drug poklic?

To delo, ki ga sedaj opravljam, ni moje prvo delo. Delati sem začela v trgovini, kajti moj prvoten poklic je poklic prodajalke. Ker se kot prodajalka nisem videla, sem iskala nekaj drugega in sprejela ponujeno delo v vrtcu. Nato sem naredila prekvalifikacijo za pomočnico vzgojiteljice predšolskih otrok.

Kako poteka vaš običajen dan?

Moj običajen dan, kadar grem v službo, ni podoben dnevu, ko sem doma. Kadar sem doma, so jutra zame najlepša – takrat si vzamem čas zase, za dober zajtrk in dišečo kavico. Drugače pa moj običajen dan poteka po ustaljenem urniku.

Zakaj ste se odločili za to delo?

Za to delo, ki ga sedaj opravljam, sem se odločila, ker me delo v trgovini ni veselilo. Delo v vrtcu je dinamično, veselo, odgovorno, zahtevno in poučno, saj se od otrok veliko naučim.

Katere so pozitivne strani vašega dela?

Pozitivne strani mojega dela so veliko smeha, petja, igre in veselja, kajti z otroki sem lahko to, kar sem – skromni, včasih tiha, se pa zelo rada tudi smejem.

Foto: osebni arhiv Darinke Kokol

Kako zapolnite vaš prosti čas?

Svoj prosti čas si zapolnim z ogledom kakega dobrega filma v kinu. Od filmov imam najraje komične filme, ker se lahko od srca nasmejem. Zelo rada imam tudi sprehode v naravo, potepanje ob jezerih in nabiranje gob, kajti to me sprošča. V mlajših letih sem bila strastna zbirateljica pisemskih znamk in kuharskih knjig.

Kakšna je vaša motivacija, da ste polni optimizma?

Sem optimistična oseba, ki svoje delo opravlja z veseljem in odgovornostjo.

Lara Tušak, 9. b

Mija Frangež, skupina Zvezdice

Nace Preac, skupina Zvezdice

TINA BRODNJAK KOKOT, UČITELJICA NEMŠČINE IN ZGODOVINE

Kaj so prednosti in kaj slabosti vaše službe?

Baje učiteljem vsi zavidajo, da smo lahko veliko doma. Po drugi strani pa ne vidijo, da včasih še pozno v noč sedimo za računalnikom in pripravljamo ure za naslednji dan ali popravljamo naloge učencev, da službe ne moremo ob treh končati in je pozabiti do naslednjega dne; vedno jo prinesemo še domov – v torbi in v srcu. Je pa čudovito delati z otroki, širiti svoja in njihova obzorja ter biti del njihovega odrasčanja.

Kaj vas je navdihnilo, da ste začeli poučevati zgodovino?

Temu se pa nisem mogla izogniti, saj imam poučevanje tako rekoč v genih. 😊 Sem namreč že peta generacija učiteljev v družini in moji predhodniki so največkrat poučevali ravno zgodovino. K temu je veliko pripomogla tudi učiteljica zgodovine v srednji šoli, saj je zaradi nje k moji prvi ljubezni, nemščini, na seznam priromala še zgodovina.

Kaj vas najbolj navdihuje v osebnem življenju?

Na vdih ali dva grem najraje na sredino sveže pokošenega travnika; najboljši vonj na svetu. 😊 Če pa pri tem srečam samozavestne, pozitivne in dobro organizirane ljudi, pa je situacija popolna.

Kaj radi počnete v prostem času?

»Jaz imam, to priznam, včasih kakšno noč nemirno. A zvezde so najsvetlejše v temnih nočeh. Gledam jih, ljubim jih in zaupam jim neskončno. Čutim, da sem del vsega, segam višje kot se da, trgam želje z neba.

In dotaknem se zenita z roko, zapuščam zemljo, ko iz črnega prebiram zlato, vsako noč za nočjo. In nabiram zvezde, da ti jih dam, še tople v dlan. Name padajo kot sneg iz nebes, nabiralka zvezd.« (Tabu, Nabiralka zvezd)

Knjige, potovanja in domišljija so moje stalne spremljevalke.

Katere so vaše najpomembnejše vrednote in zakaj?

Brez mojih dveh doma bi bila jaz in svet okrog mene čisto drugačna. Zagotovo ne boljša ...

Kateri princip učenja vam je najljubši?

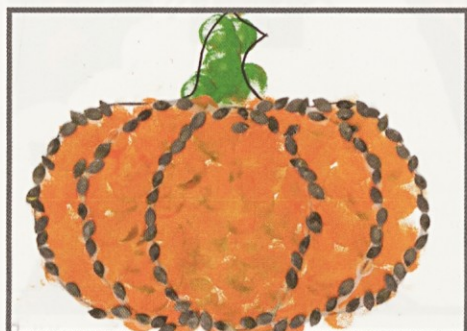
Ko učenje ni učenje, temveč življenje. Se vam doma včasih zdi, da ste izbrali napačen poklic? Bi v sedanjosti morda izbrali kakšen drug poklic? Moja tašča zmeraj govori: »Če bi se še enkrat rodila, bi bila trgovka.« Zato si bom sposodila njene besede: »Če bi se še enkrat rodila, bi bila učiteljica!«

Obema – tako vzgojiteljici Darinki kot tudi učiteljici Tini – se lepo zahvaljujemo, da sta si vzeli čas za naša radovedna vprašanja in nanje brez zadržkov odgovorili. Verjamemo, da so tudi bralci naših Iskric ob branju tega intervjuja o vama izvedli nekaj novega in zanimivega.

Luna Žgalin, Julija Žuran, Lara Tušak, 9. b

Foto: osebni arhiv Tine B. Kokot

Buča debeluča, Luka Žiher, skupina Sončki

Veverica, Adam Žnidarič, skupina Sončki

Iva Mir, skupina Zvezdice

PREDSTAVLJAMO POKLICE

Kar nekaj številčk Iskrice je minilo, odkar smo nazadnje predstavljali poklic in z njim povezano osebo, ki ga opravlja. Ker smo v tej rubriki vselej izvedeli kaj novega in zanimivega, smo se odločili, da tokrat v Iskricah obudimo nekoč priljubljeno rubriko. V nadaljevanju predstavljamo go. Barbaro B. Pislak in zanimivo delo, ki ga opravlja.

Barbara B. Pislak je po poklicu aranžerski tehnik. Začela je z dejavnostjo kot takšno, opremljala prostore z dekoracijo in se skozi več kot 20-letno kariero specializirala za izdelavo 3D-replik organizmov in drugih 3D-predmetov. Za izdelek je potrebno združiti znanje umetnika, obrtnika, biologa, kulturnika itd. Vsemu temu pa je potrebno dodati še ročne spretnosti, da nastane izdelek, s katerim je zadovoljna. Njeno delo je ustvarjanje natančnih in realističnih tridimenzionalnih replik živih organizmov, ki so namenjene določevalnim namenom in interpretaciji narave ter drugih predmetov kulturne dediščine.

Vsaka 3D-replika organizma, ki jo izdela, je rezultat skrbnega proučevanja vrste. Potrebno je skrbno preučiti anatomske

podrobnosti, barvne vzorce in obnašanje vsakega organizma, da bi ustvarili čim bolj natančen in avtentičen model. Delo vključuje uporabo specializiranih ročnih tehnik in orodij, da bi ustvarili strukturo, teksturo in detajle, ki odražajo resničnost živega organizma ali katerega drugega predmeta.

Končen rezultat so realistične 3D-replike, ki so namenjene razstavam v muzejih in infocentrih zavarovanih območij. Te replike služijo kot močno orodje za izobraževanje in interpretacijo narave, omogočajo obiskovalcem, da poglobljeno spoznavajo biološko raznolikost ter hkrati nudijo izjemno uporabno sredstvo za določevanje organizmov in prepoznavanje

ekosistemskih vlog. S takimi tehnikami, specializiranimi za izdelavo 3D-replik organizmov, se z ozaveščanjem prispeva k ohranjanju naravne dediščine in izobraževanju javnosti o pomembnosti biotske raznovrstnosti.

Zarja Bombek, 9. a

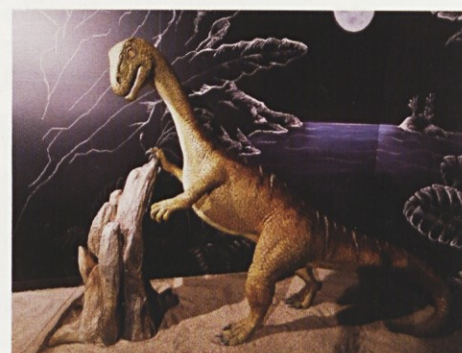
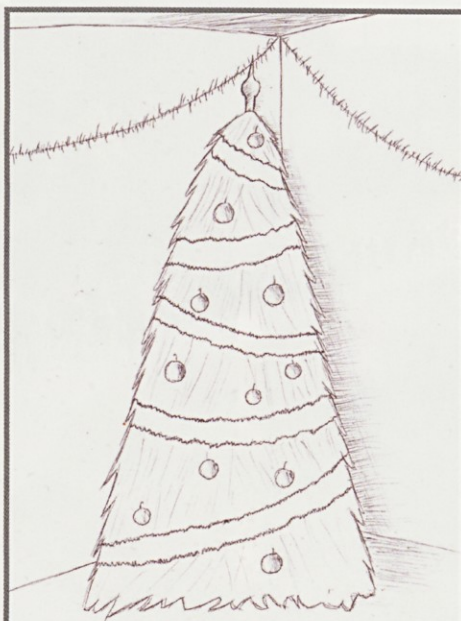

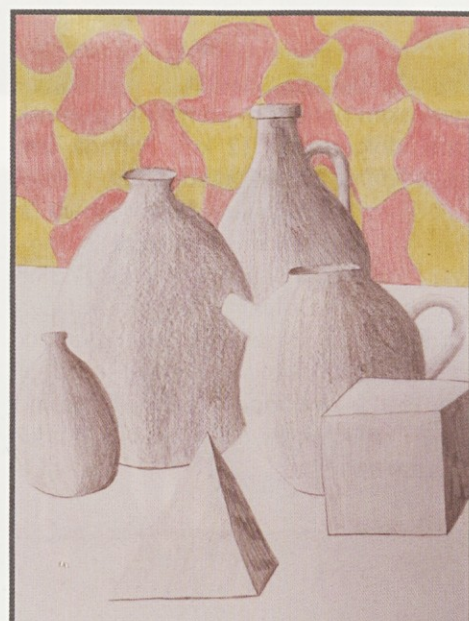
Foto: osebni arhiv Barbare B. Pislak

Vita, skupina Mehurčki

Gaja Kralj, 7. a

Tjaša Leben, 8. b

1. ŠPORTNI DAN - KROS

V četrtek, 21. 9. 2023, smo na Osnovni šoli Gorišnica organizirali prvi, za devetošolce pa zadnji, letošnji športni dan – jesenski kros. V šolo smo prišli ob 8:30. Eno šolsko uro smo imeli razredno uro, namenjeno dodatnim informacijam in morebitnim vprašanjem o športnem dnevu. Ob koncu ure smo si vzeli malico in se postavili v kolono za odhod na letališče v Moškanjcih, kjer je potekal kros. Pričakalo nas je sončno vreme. Ob 10:40 smo prišli na letališče, kjer smo se ogreli za tek. Ker je imela tretja triada tek napovedan kasneje, smo si čas krajšali z odbojko in pogovori. Medtem smo tudi pojedli malico. Zraven fizične priprave je bila ključna tudi psihična priprava – koncentracija na kros (večina nas je bila živčnih pred tekom). Prva triada je odtekla 300 m, druga 600 m in tretja triada dolgih 900 m. Ob koncu teka so najboljši tekači iz vsake generacije prejeli medalje. Nato smo se odpravili z letališča do šole in si krajšali pot s smehom, dobro voljo in pogovori. Ob 13:00 smo prišli v šolo, od tam pa odšli domov. Ob končanem športnem dnevu sem imel veliko spominov (lepih in slabih), nekaj pomislov, želja in polno dobre volje.

Val Alič Voršič, 9. b

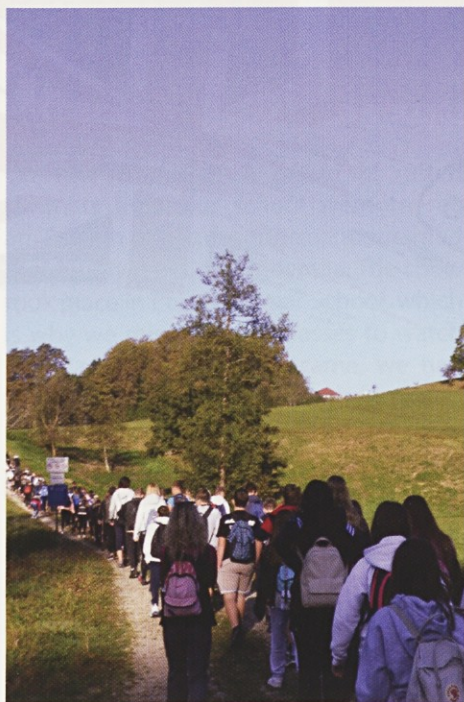

JESENSKI POHOD PO HALOZAH

V sredo, 11. 10. 2023, smo se ob 8.30 smo se z avtobusi odpeljali do ribnika v Podlehniku, kjer smo začeli z letošnjim jesenskim pohodom po haloški planinski poti, dolgem kar 12 km. Pohoda smo se udeležili učenci predmetne stopnje s svojimi razredniki, učitelji športa in ostalimi učitelji, ki so peščili z nami. Med potjo smo opazovali lep razgled, tik pred ciljem v Dolni pa smo presenečeni ugotovili, da so se tega dne na pohod odpravili tudi učenci ene izmed sosednjih šol. Vreme za pohod je bilo odlično in s takim vzdušjem smo zaključili tudi naš 2. športni dan.

Alja Arnuš, 9. a

ROKOMETNA TEKMOVANJA

V četrtek, 26. 10. 2023, je bilo v OŠ Markovci izvedeno medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše fante in starejša dekleta.

Tega tekmovanja se je z ekipo 13 fantov in ekipo 8 deklet udeležila tudi naša šola, OŠ Gorišnica. Obe ekipi, tako fantje kot tudi dekleta, sta zmagali. V obeh kategorijah je OŠ Gorišnica s svojo ekipo postala medobčinski prvak in se uvrstila na področno tekmovanje.

V ponedeljek, 27. 11. 2023, je bilo v OŠ Ormož izvedeno področno tekmovanje v rokometu za starejše deklice. Tega tekmovanja se je z ekipo 10 deklet udeležila tudi naša šola, ki je dosegla 2. mesto pri dekletih. S tem je postala področni podprvak ter se tako uvrstila na državno tekmovanje.

Tekme je vodil učitelj športa, Zdravko Tobijas.

CHRISTMAS JOY

In winter the most exciting thing is Christmas.
It smells like the cinnamon, there are lights and joy.
But the most important thing is Santa...
Watch out, don't be mean, because the Grinch is always watching.

Nela Irgolič 7. a

ALL ABOUT

When it's snowing,
the Christmas lights are glowing.

In the house we are making Christmas tree,
having fun and drinking tea.

Nothing is better than the presents you get,
but if you get the wrong one, you can get upset.

The happiness is almost here,
because the Christmas Eve is near.

Everything elves want to do,
is help Santa bring gifts to you.

Rudolph flies the sledge across the sky,
while Santa is waving to kids goodbye.

Špela Kokot 9. a,
Iza Irgolič 9. b,
Žana Pintarič 9. b

Santa, Elena Korošec, 7. a

Grinch, Niko Matela, 7. a

DO YOU FEEL THE CHRISTMAS SPIRIT? - QUIZ

- Where is Santa from?**
 - China.
 - The North Pole.
 - Ljubljana.
- What are the Christmas colours?**
 - Blue, purple and white.
 - Green, red and black.
 - Green, red and white.
- What does Santa ride?**
 - A truck.
 - A Lamborghini.
 - A sledge.
- Do you listen to Christmas carols?**
 - Yes.
 - Rarely.
 - No.
- Why do you like Christmas?**
 - Because of presents.
 - Because of holidays.
 - Because of snow.
- Who are the Santa's helpers?**
 - Elves.
 - Cats.
 - Dolphins.
- Do you wish to be Santa's helper?**
 - Yes.
 - No.
 - Maybe.
- Do you believe in Santa?**
 - Yes.
 - Double yes.
 - Of course I do.

	1	2	3	4	5	6	7	8
A	0	0	1	2	1	2	2	2
B	2	1	0	1	0	0	0	2
C	0	2	2	0	2	0	1	2

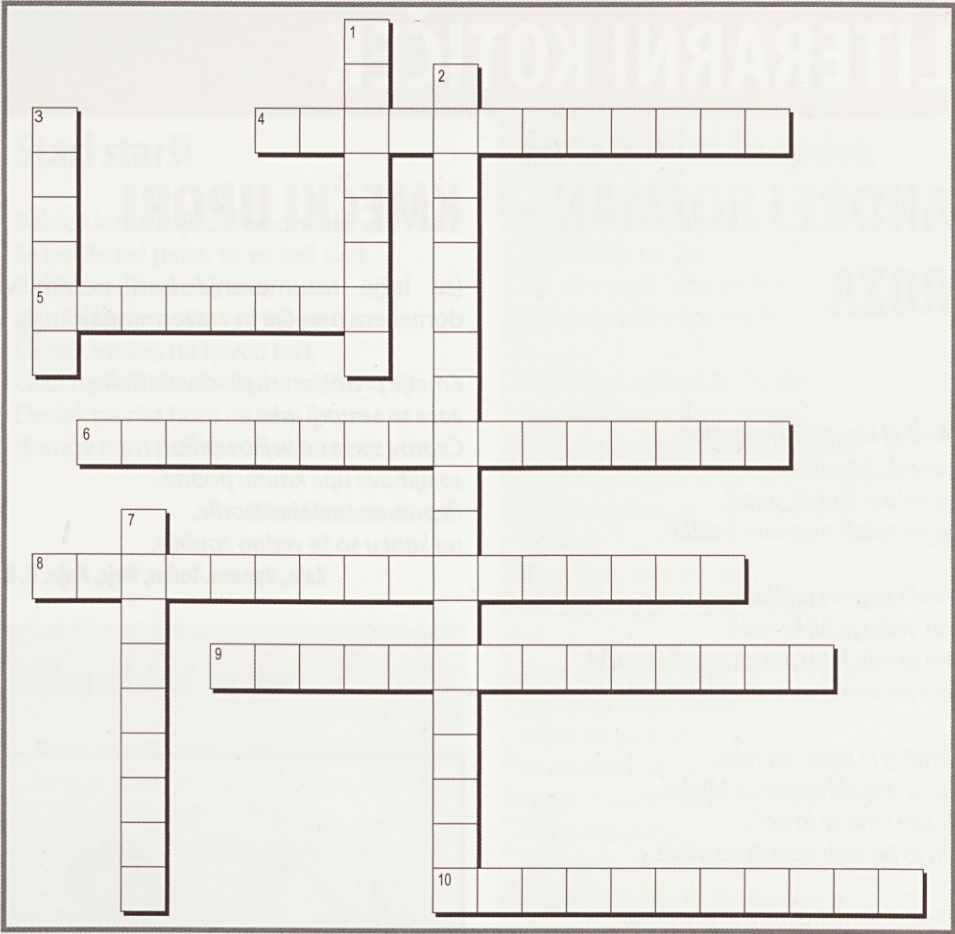
0 - 7 = You are the Grinch.
8 - 13 = You like Christmas.
14 - 18 = You are Santa's best friend.

Julija Žuran, Tjaša Tomažič, Iza Irgolič,
Luna Žgalin, Žana Pintarič 9. r

Profoundly Classical Cinderella

On 8th November a group of gifted students from our school went to see an English theatre performance named Profoundly Classical Cinderella. The show took place in Ptuj Grammar School, which is why we missed some classes to watch the play. First, when we came, we had to wait for a while before they seated us to the assigned seats. Then the show started. In the first scene there were Cinderella and her mother, then later her mother passed away and Cinderella met her two stepsisters and her stepmother. Cinderella's father went on a journey and soon after the grand royal dance started. She couldn't go because her stepmother didn't allow her, and besides she had no dress. Then Cinderella met her godmother, and she gave her the dress and shoes. At the royal ball she met a prince and they fell in love. But she had to run away before the clock stroke midnight. He then searched for her and found her. IN the end they got married. When the play was over, the actors got a huge applause. The show was great, and we enjoyed it. Then we headed back to school, the day was wonderful, and the show was just awesome. We had lots of fun and laughter, too. And we hope that next year those of us who are going to attend Ptuj Grammar School will be able to perform in the next show.

Luna Žgalin, Tjaša Tomažič 9. b

Across

- What is Rudolph s unique ability?
- What do you use to slide down a snowy hill?
- What tradition involves kissing someone standing under mistletoe?
- Whato do you put on the outside of your home to make it look festive during Christmas?
- What is the name of the magical place where Santa and his elves live?
- Who is said to have a workshop at the North Pole where elves help make toys for Christmas?

Down

- What do people traditionally hang by the fireplace for Santa to fill?
- What popular holiday treat is shaped like a man?
- What do you hang on your front door to welcome guest durin the holiday season?
- Whato do you call the small, decorative items that you hang on a Christmas tree?

- Keys:
- 1. Stocking
 - 2. Gingerbread cookies
 - 3. Wreath
 - 4. Glowing nose
 - 5. Toboggan
 - 6. Mistletoe kisses
 - 7. Ornaments
 - 8. Christmas lights
 - 9. The North Pole
 - 10. Santa Claus

Snowman, Elena Korošec, 7. b

ANDREJ ROZMAN— ROZA

Andrej slovenski je igralec,
pesnik, prevajalec
in veliko drugih stvari,
ki jih sploh ne znam naštet.

Rodil se je v Ljubljani –
oh, kako je bil še mali.
Pri osmih letih pesmi pisati je začel,
partizanske, zelo rad jih je imel.

Andrej je sedel ob reko,
in si izmislil pesmico Mleko.
V šoli smo se jo učili,
in jo po treh tednih pozabili.

V pesmi mleko glavna je oseba,
ki misli, da kakav grozna je zadeva.
Hotel je, da ne bo kakav –
to je vpil še, ko so ga brisali s tal.

Andrej pesmi piše za otroke,
nedolžne mlade roke.
Zato veliko nagrad je dobil,
in se zelo veselil.

Klara Kovačec, 4. a

Luna Žgalin, 9. b

KMEČKI UPORI

(za lažje razumevanje beri pesem v
domačem narečju in zraven »rapaj«)

Kmetje plemičon so plačevale tlako,
zato so se uprli jako.

Čeprav so se na vejko uprle,
so njihove upe kmalu podrle.
Čeprav so se dobro borile,
na koncu so še vedno zgubile.

Zala, Vanesa, Todor, Nejc, Kaja, 8. b

KMEČKI UPORI

Kmetje jezni so bili,
zato so vsi v upore šli.
Lopate in vile so imeli,
da bi z njimi gradove zavzeli.
V boj za pravice so šli,
nikoli niso obupali.
Kruha niso imeli,
ker so plemiči vse vzeli.
Kot posledica krute kazni so bile,
a jih niso ganile.
Kmetje niso več delali na »vrte«,
ker so jih mučili do smrti.

Matija, Jaka, Jakob, Vid, Lan, Jan, 8. a

Kmečki upor, objavljeno na www.os-vavta-vas.si

Zala Zemljarič, 8. b

Zarja Bombek, 9. a

PESMI O DEDKIH IN BABICAH

Moja babica in dedek

Moj dedek
je kakor medvedek,
ima roki dve,
ki v kuhinjo
stopita nikoli, ne.
Zato pa babico ima,
ki kuha za oba
včasih tudi za vnuka dva,
vse karkoli si izmislita.
Deda je mojster lesa,
takšnega svet ne pozna.
Oba ju rad imam,
nikomur ju ne dam.

Nejc Bezjak, 4. b

Moja babi in dedi

Super je res moja babi,
saj me velikokrat na obisk povabi.

Jedi je polna njena miza,
pri babi me nikoli ne preplavi kriza.

Babi se vedno razveseli,
ko k njej s kolesom pridrvim.

Babica rada tudi peče,
dedi pa še nam kakšno jed prinese,
a nikoli ne priteče.

Ko dedi je bil še mlad,
z motorjem se vozil je rad.

O dedku in babici bi lahko povedala še
mного stvari,
a žal zdaj se ta pesem mora končati,
drugače se je nekaterim ne bo ljubilo
prebrati.

Meta Vodušek, 4. b

Stari starši

Babica kuha najboljše od vseh,
še boljše od peka, to ve celi svet.
Babica rada otroke ima,
za njih bi naredila, vse kar se da.
Dedek vedno na kavču leži,
čaka na babico, da skuha jedi.
Dedek pa rad hodi na lov,
domov nam prinese živali dovolj.

Mihael Janžekovič, 4. b

Moja babi in dedi

Moja babi in dedi rada me imata
in vsak dan z mano se igrata.

Srečna sta, ko po stopnicah pridrvim
in se sladko nasmejim.

Pri njiju rada spim
in z njima se smejim.

Ko z babico pecivo pečem,
na koncu vse v trebuh zmečem.

Igram se z dedijem rada,
to moja je navada.

Čas hitro mine, ko film gledamo,
tega se sploh ne zavedamo.

Ko domov moram oditi,
se moram na veliko posloviti.

Babici v kuhinji počil je lonec
in moje pesmice je konec.

Liza Erhatič, 4. b

Moja babica in dedek

Moj dedek je legenda,
na kmetiji on živi.
Da tam prav lepo se živi,
pa moja babica poskrbi.

Ko dedek zjutraj se zbudi,
na telefonu novice preleti,
kavico popije in na delo odhiti.
Krave on nahrani, stroje vse popravi,
s traktorjem pa na travnike in njive
odhiti.

Tam orje, seja in kosi,
da čez leto živina lačna ni.

Da na kmetiji po dobrotah zadiši,
pa moja babica poskrbi.
Hitro se po kuhinji zavrti,
in dobrote so na mizi en, dva, tri.
Kruh, potice, štruklji, krofi, keksi, siri,
maslo, jogurti,...
pa kaj sploh naštevala bi,
saj pri babici vse to odlično tekne mi.

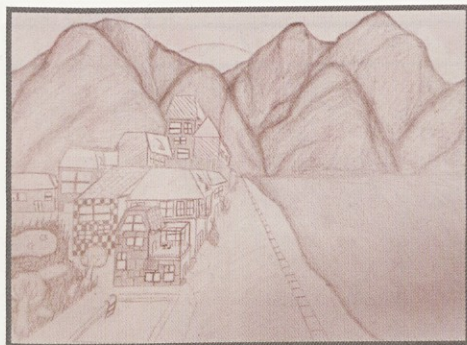
Kje pa ta kmetija stoji?
Tam v Zamušanih na hribu,
kjer največ rož cveti,
za katere moja babica skrbi.

Inja Zorko, 4. b

Babica

Moji babici je bilo ime Ivanka.
Zanjo vedno sem bila uganka.
Pri njej bilo je vedno krasno,
midve imele sva se prav špasno.
Sedaj pa je med nami ni,
a svečka od mene ji velikokrat gori.

Sara Bezjak, 4. b

Tjaša Plošinjak, 9. b

Tjaša Tomažič, 9. b

Valentina Valenko, 8. b

MIR

Sedem golobov z vejico v kljunčku
je poletelo s prašnih tal,
da se nebo razlilo je v belo,
prijateljstvo, upanje, pesem veselo.

Kdaj se ljudje bodo že pomenili,
rekli besedo,
da z vojno ne bodo nič pridobili,
le raztrosili bedo.

Vojna le hude posledice nosi,
strah zaseje in žalost raznosi,
vojaki in tanki kar en dan,
to je najhujša mora iz sanj.

Sedem golobov z vejico v kljunčku,
po nočnem nebu razpira krila,
nosijo tone miru,
ki čas je brez prepira.

A enkrat nekdo
bo na sredi bojišča
postavil drevo,
ko bo belo
in bo zgođe boja v veje ujelo.

Naj ga vidi tisti, ki je zanetil prepir,
da bo na svetu zavladal mir!

Ajda Vodušek, 6. b

Tanka nit prijateljstva

Nit prijateljstva je takšna vrv,
ki se je videti ne da,
občuti pa jo vsak,
ki ima prijatelja.

Če prijateljstvo je pravo,
je strgati ne gre,
ker tale tanka nit
ti sega v srce.

Prijatelji želimo,
da vrv je trdnejša,
da naša so prijateljstva
še lepša in močnejša.

Včasih se zgodi,
da kakšna nit kdaj počí,
takrat tovarištvo poveže culo
in se za pot drugam odloči.

Prijatelji se vedno za tole nit držijo,
da prijateljstva nikdar ne izgubijo.

Ajda Vodušek, 6. b

Romeo in Julija

V Veroni, lepem majhnem mestu,
spremljamo ljubezni gesto.

Družini prepletata vezi –
te vezi so mračne, krasi jih le prepír.

A tudi če je tema, kakšna zvezdica posveti,
dno srca prevzame in te preseneti.

Na plesu v maskah, ki prekrije pravi jaz,
Romeo spoznal je Julijin obraz.

Po skrivnih srečanjih, ko skupaj sta bila ...
Julija je Romeu končno rekla »da«!

A sovraštvo je v kotu čakalo, ljudi v boju
nedolžne odvzelo,
in kakor pravijo »oko za oko« je Romea
Juliji v izgnanstvo ujelo.

Ker oče ni vedel za ljubezensko zmoto,
Julijo dal je Parisu v roko.

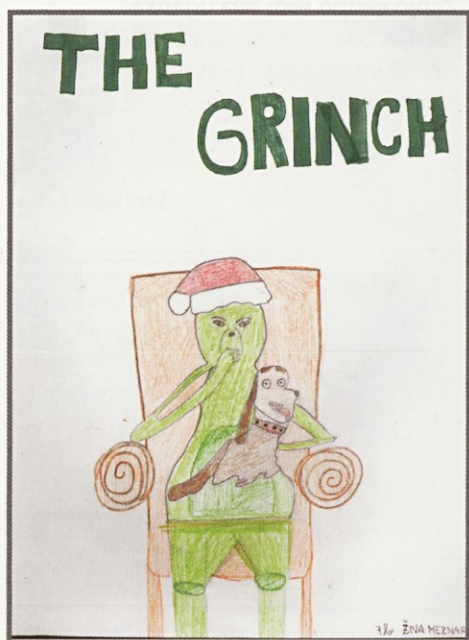
A Julija hotela je vse narediti, samo, da
Romea ne bi izgubila,
zato je dan pred poroko spolni napoj ves
izpila.

A novice so prehitro potovale,
Romeu na znanje napačne so se dale.

Kakor blisk se je podal v Verono,
da bi skupaj z Julijo ponosil smrtno krono.
Ljubezen je lepa, vesela ... a včasih
žalostna, kruta, nič mila.
Ljubezen lahko ti stre srce, ali da ti krila.

Kljub smrti njuna ljubezen bo za vedno
ostala, v mesto se majno prepleta,
in morda sedaj iz dobrote družin se nova
ljubezen bo spletla.

Špela Kokot, 9. a

Živa Meznarič, 7. b

Zala Lah, skupina Oblaki

Nela Irgolič, 7. a

Pesem o Romeu in Juliji

Montego in Capulet bila sta v sporu vrsto let.
 Romeo je odšel na ples, tam zaljubil se je do ušes.
 Pod balkon se je postavil in Julijo pozdravil.
 Julija se mu je vdala in družini se zlagala.
 Romeo izgnan je bil, saj Tybalta s smrtjo je oblił.
 Julija se ni hotela poročiti, zato strup hotela je dobiti.
 Julija na tleh je obležala, ta novica se do Romea podala.
 Ko je tiho obležala, je Romea s strupom smrt obdala.
 Ko Julija se prebudi, se zabode za vse dni.
 Sovraštvo ovenelo je, družine pobotale so se.

Iza Irgolič in Ana Prapotnik Čurin, 9. a

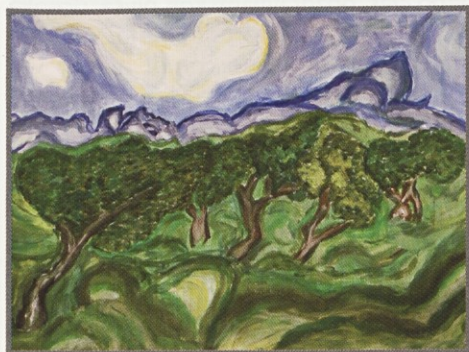

busydrawing.blogspot.com

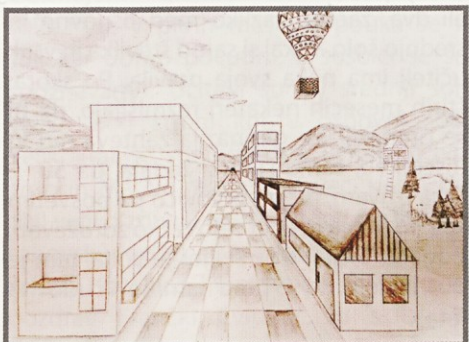
ŽIVLJENJE

Življenje je v življenju,
 za katerega je pomembna ljubezen.
 Ljubezen je pomembna za srce.
 Srce je pomembno za osrečevanje ljudi.
 Ljudje so pomembni za izgovorjavo –
 ŽIVLJENJE!

Zoja Fric, 4. a

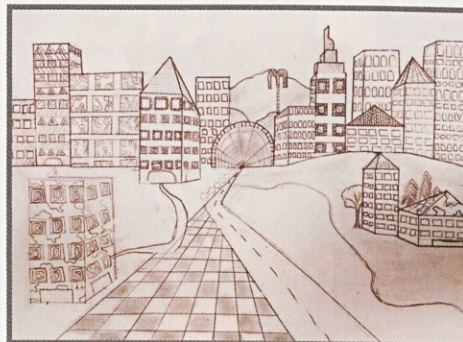
Špela Vidovič, 9. a

Ana Čurin, 9. a

Dora Visenjak, 8. a

Lara Tušak, 9. b

SPOMIN NA ŠOLSKE DNI

V rubriki Spomini na šolske dni predstavljamo naše dedke in babice, s katerimi poklepetamo o tem, kakšni spomini jih vežejo na čas njihove osnovne šole. S svojim dedkom sem o tem, kako je bilo nekoč v šoli, poklepetala Lara Tušak. Verjamem, da mojega dedka pozna veliko učencev naše šole, saj je nedolgo nazaj bil eden izmed zaposlenih, opravljal je delo hišnika. Že veste, kdo je to? Marijan Vnuk.

Kdaj si sedel v šolske klopi in kje si obiskoval šolo?

V šolske klopi sem sedel leta 1965. Ker smo živeli na mejni črti z Republiko Hrvaško, sem šolo obiskoval v kraju Babinec na Hrvaškem.

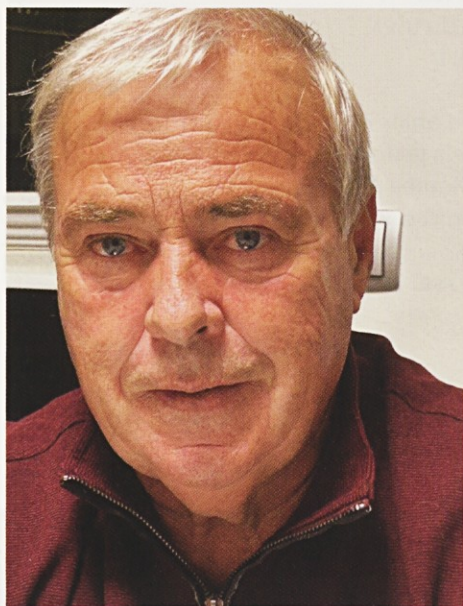
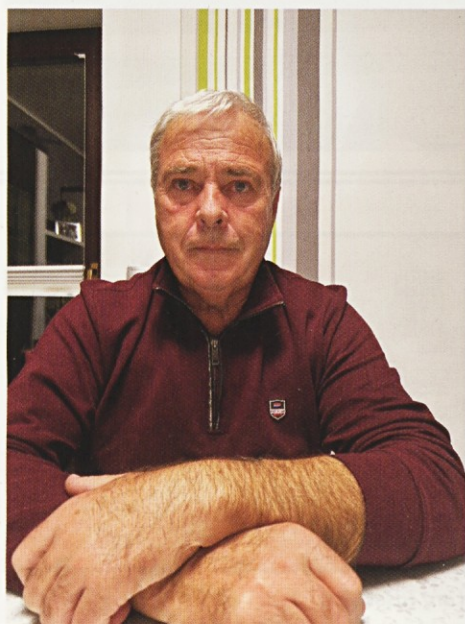
Kako je potekal tvoj šolski dan?

Šolski dan je bil za mene posebno doživetje. Ob 7.00 sem šel peš od doma z dvema sošolcema. Prehodili smo 2 kilometra in prispeli do reke Drave. Tam smo se vkrkali na brod in pluli vsaj 10 minut preko Drave. Potem smo pot nadaljevali še 2 kilometra peš. Pouk se je pričel okrog 8. ure, trajal pa je do 13. ure. Zatem smo se vračali po isti poti nazaj domov in doživeli marsikaj zanimivega. Vedno so se nam pripetile kakšne dogodivščine.

Ste v šoli v tistem času že imeli malico?

Malice v šoli so bile zelo skromne. Kos kruha, jabolko in čaj. Redko je bilo kaj drugega. Včasih smo dobili celo namazan kruh s pašteto. To je bila za tisti čas prava poslastica.

Kako dolgo je trajal pouk?

Pouk je včasih trajal 4 ali pa 5 ur, včasih tudi 6. Šolska ura je bila enaka današnji, in sicer 45 minut.

Kako je bilo z odmori?

Šolski odmori so trajali po 10 minut, glavni odmor pa 20 minut. Takrat smo si malce privoščili ...

Ste se morali dosti učiti?

Za spraševanje sem se moral veliko učiti, če sem želel imeti dobro oceno.

Kakšni so bili učitelji v tvojih šolskih časih?

Učitelji so bili zelo strogi. Zelo smo jih spoštovali. Bili so nam kot druga mama ali oče. Če smo bili poredni, tega nismo povedali doma. Zelo smo se bali, da bi učitelji povedali staršem, da jih jezimo.

Še kdaj srečaš svoje sošolce?

S sošolci se srečamo vsakih 5 let. Takrat se spomnimo naših prelepih šolskih dni, ki jih nosimo v zelo lepem spominu.

Se spomniš kakšne posebne dogodivščine iz šolskih dni?

Spomnim se, ko nas je obiskal hipnotizer in je hipnotiziral vse učence v dvorani, razen mene. Noben učenec ni mogel odpreti oči. Jaz sem bil edini, ki je lahko.

V šoli si preživel še kar nekaj let, potem ko si postal starejši.

Tako je. V OŠ Gorišnica sem kar nekaj let preživel kot hišnik. Delo sem z veseljem opravljal in se v šoli dobro počutil.

Junija še učenci OŠ Gorišnica, zdaj že dijaki srednjih šol

Lanskoletne devetošolce, ki so s 1. septembrom 2023 postali dijaki, smo povprašali, kako se počutijo sedaj, ko so postali srednješolci, kako so se navadili na novo šolo, sošolce, učitelje ... Z nami so svoje dožemanje srednješolskega sveta delili Meta, Rebeka, Zala H., Zala G. in Urban.

Zala Grm

Drage bralke in bralci Iskrice, lepo vas pozdravljam kot bivša učenka OŠ Gorišnica. Na to obdobje devetih let imam lepe spomine, četudi ni bilo vse vedno rožnato. Svojo pot izobraževanja nadaljujem na Gimnaziji Ptuj, zanjo pa sem se odločila, ker nisem vedela, kakšen poklic bi hotela imeti za celo življenje. Včasih pomislim, da bi bilo veliko boljše, če bi izbrala poklicno šolo, imela poklic in se ne bi toliko naprezala, vendar mi za svojo odločitev ni žal, še enkrat bi izbrala enako. Ptujška gimnazija ponuja veliko stvari in dejavnosti iz vseh področij. Kljub velikemu številu dijakov se večina med seboj pozna – šele ko mineta mesec ali dva, začutiš razliko med osnovno in srednjo šolo. Tukaj si samo številka in vsak učitelj ima neka svoja pravila. Po skoraj štirih mesecih nekateri razmišljajo, da bi se prepisali. Ja, gimnazija zahteva red in disciplino, sama sem si zadala, da 50 % časa uživam, drugo polovico pa posvetim šoli. To dvojje je sicer zelo težko združevati, pogosto nekaj trpi. A kjer je volja, tam je pot, in vem, da so pred nami še 4 čudovita leta.

Zala Grm

Urban Lindič

1. septembra 2023 sem začel hoditi v srednjo šolo na Ptuj, smer mehatronik. Že prvi dan sem ugotovil, da bo šolanje na Ptuj zelo zanimivo, saj so me višji letniki vsega pobarvali. Kar hitro sem spoznal ogromno novih prijateljev.

V srednji šoli mi je najbolj všeč malica, saj si lahko naročim vedno nekaj dobrega, če pa na jedilniku ni nič kaj za mene, pa mi ostane še kebab pri Bekiju.

Včasih pa pogrešam tudi osnovno šolo v Gorišnici. Predvsem pogrešam nekatere učitelje, ki so bili prijazni do nas in pri testih ter spraševanju niso preveč zahtevali.

Urban Lindič

Nino Bohinec

Obiskujem Elektro in računalniško šolo Ptuj. V prvih mesecih pouka se v šoli kar dobro počutim. S sošolci se še spoznavamo. Učitelji so na srednji šoli veliko bolj strogi kot v osnovni šoli. Velikokrat se spomnim na učiteljico Ivo Trop in Matejo Matjašič Pevec, ki sta mi dali veliko znanja. V srednji šoli pogrešam šahovski krožek, seveda ga pogrešam zaradi učiteljice Klementine Lindič. Lep pozdrav Frančki Cvitanič, ki skrbi za telovadnico.

Nino Bohinec

Po osnovni šoli sem se odločila, da bom šolanje nadaljevala na Gimnaziji Ptuj in te odločitve niti malo ne obžalujem. Sprva me je prehod med osnovno in srednjo šolo zelo skrbel, a čez nekaj časa ugotoviš, da so vse te skrbi odveč.

Prvi teden, ko sem spoznala nove sošolce, učitelje in prostor, sem imela občutek, da se bom na vse to zelo težko prilagodila, ampak to sploh ni res. S sošolci se zelo dobro razumemo in vesela sem, da sem pristala v razredu, v katerem je kar nekaj ljudi, ki jih poznam že od prej. Med njimi se zelo dobro počutim in upam, da bomo do konca srednje šole ostali v tako dobrih odnosih, kot smo zdaj. Tako kot sošolci so tudi profesorji super in nas vzpodbujajo pri učenju. Res je, da je v srednji šoli več snovi in da je snov težja, a vseeno trenutno ne pogrešam osnovne šole. Res pa je, da velikokrat pomislim na super učitelje, ki sem jih imela v osnovni šoli in na razred, v katerem sem bila. Skupaj s sošolci smo skozi vseh devet let povzročili kar nekaj težav, a smo kljub vsem težavam skupaj zelo uživali, še posebej na zaključnih izletih in valeti. Ena od stvari, ki se je s tem prehodom spremenila, je tudi razdalja do šole, a se tudi na daljšo vožnjo zelo hitro privadiš. V šolo hodim z avtobusom in na

Zala Horvat

Sem Zala Horvat. Obiskujem Gimnazijo Ormož, program zdravstvena nega. V srednji šoli se imamo super, čeprav je malo bolj zahtevna kot osnovna šola. Prvi vtisi o šoli so pozitivni, saj je vse domače, v novem okolju so nas lepo sprejeli, profesorji pa so sicer bolj strogi. S sošolci smo se dobro ujeli. Osnovno šolo pogrešam, saj mi je bilo lažje, najbolj pa pogrešam sošolce ter učitelje. V srednji šoli imamo dlje pouk in zelo pogrešam, ko sem bila hitro doma, pa tudi to, da sem lahko dlje spala, saj mi to zdaj zelo manjka.

Zala Horvat

Meta Vogrinec

avtobusni postaji velikokrat srečam tudi bivše sošolce, s katerimi še vedno ostajamo v stiku. S poukom običajno pričnemo ob 8.00, enkrat na teden pa tudi ob 8.50, domov pa po navadi pridem ob 15.00. Med poukom imamo tudi kar nekaj 5-minutnih odmorov, pa tudi en daljši odmor, ki ga izkoristimo za malico na Šolskem centru. Osnovna šola je bila super, ampak mislim, da mi je srednja šola še bolj všeč. Veliko dni in noči je preživetih za zvezki, a kljub temu je še vedno čas za druženje in spoznavanje novih ljudi, s katerimi ostaneš v stiku do konca življenja. Srednja šola je super, tako da je ves strah, ki sem ga imela tudi jaz, odveč.

Meta Vogrinec

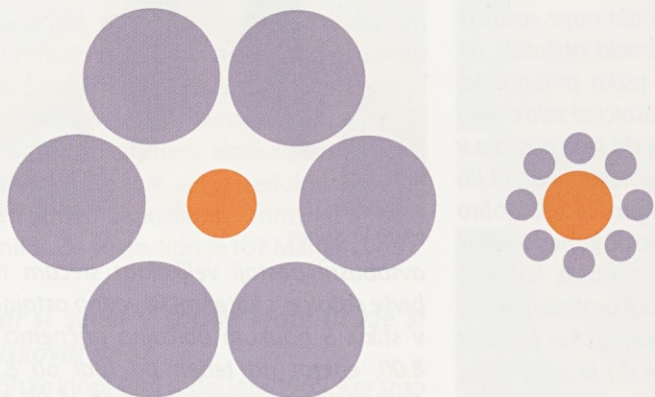
Rebeka Fistravec

Sem Rebeka Fistravec, bivša učenka OŠ Gorišnica. Obiskujem Srednjo zdravstveno šolo Murska Sobota. V srednji šoli se imam super, saj sem spoznala veliko novih ljudi. Prvi teden šole sem se morala privaditi na novo okolje, nove sošolce in seveda profesorje, kot razred pa smo super in se zelo razumemo. V šoli mi gre super, ni pretežko, ni pa tudi prelahko. Osnovne šole ravno ne pogrešam, ker mi je srednja šola dosti boljša in če bi morala izbirati med osnovno in srednjo šolo, bi izbrala srednjo.

Rebeka Fistravec

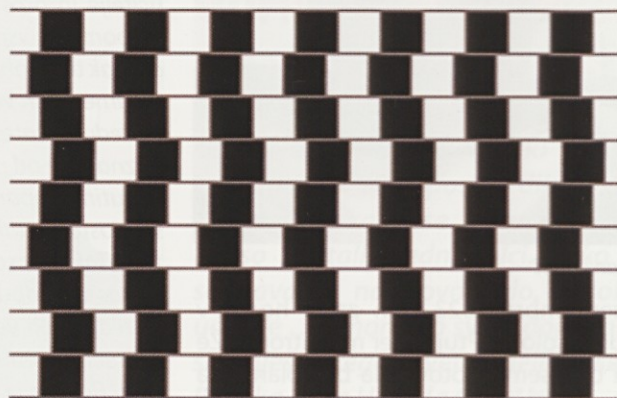
RAZVEDRILNI KOTIČEK

Iluzije

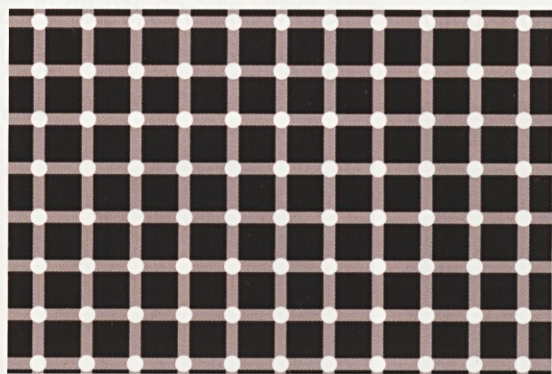
Kateri oranžen krog je večji?

Odgovor: enako sta velika. Levi izgleda manjši, ker ima okrog sebe večje in bolj oddaljene kroge.

So vse črte na tej sliki vzporedne?

Odgovor: ja, ampak izgledajo kot da niso vzporedne, zaradi lege črnih kock.

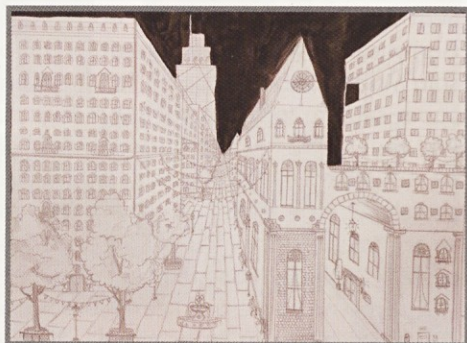

V katerem od belih krogcev se nahaja črn krogec?

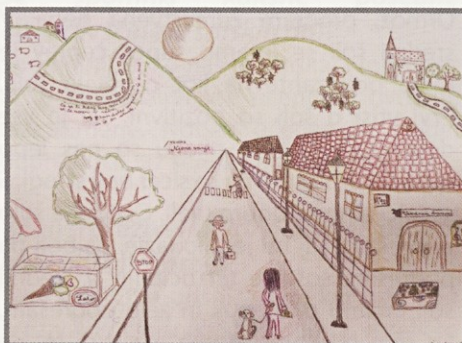
Odgovor: v nobenem

1. Najprej glej v štiri pike v sredini slike
 2. Med gledanjem pik šteje do dvajset
 3. Poglej v belo steno (če še vedno nič ne vidiš poskusi hitro mežikati ali pa zapri oči)
- Kaj vidiš?

Luna Žgalin, 9. b

Špela Kokot, 9. a

Tia Vindiš, 9. b

Božični bazar Osnovne ole Gorišnica

Božični bazar pomeni predstavitev šole ter dejavnosti učencev in učiteljev širši javnosti. Učenci so na dan dejavnosti pripravili izdelke, ki so jih kasneje razstavili na stojnicah bazarja. Majhni in veliki so izdelovali unikatne svečnike, živali mehka božična drevesca, oblikovali okraske in pekli opojno dišeče piškote. ola se lahko pohvali tudi z več kot 400 izdelanimi voilnicami, ki bodo ponesle dobre želje ljudem v tem prazničnem času.

Bazar se je odvil 4. 12. 2023 v avli naše šole. Množični obisk je pričal tudi o dobrodelni noti obiskovalcev, ki so v šolski sklad prispevali **1266,45 eurov**.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste pomembno prispevali k uresničitvi tega dogodka. elimo vam mirne in z ljubeznijo prežete prihajajoče praznike.

hvala

Naše Iskrice bi brez pomoči težko bile takšne, kot so – za to, da nam pomagata, podpirata naše delo in nam stojita ob strani se iskreno zahvaljujemo vsem, ki nam pomagata na tak ali drugačen način: starši, lokalna skupnost, društva, zavodi ...

Ustvarjalci Iskric z mentorico in ravnateljem, Milanom ilakom

Mentorica in odgovorna urednica: Mateja Matjai Pevec
Uredniški odbor: Učenci Oš Gorišnica, vključeni k obveznemu izbirnemu predmetu TIS

Slike in risbice: otroci Vrtca Gorišnica in učenci Oš Gorišnica

Fotografije: učenci in učitelji O Gorišnica

Lektorica: Mateja Matjai Pevec

Računalniško oblikovanje: Alinea tisk, d. o. o.

Izdajo časopisa sta omogočili Občina Gorišnica in Osnovna ola Gorišnica

O Gorišnica

gradimo znanje

OB PRIHAJAJOČIH PRAZNIKIH

Želim vam prijetne božične praznike,
v novem letu pa veliko širokih objemov,
ter toplih in razigranih trenutkov.

Andreja Masten

Dragocenost življenja so trenutki, ki dajejo
lepoto spominom in smisel prihodnosti.

U letu 2024 ustvarite čim več lepik spominov.

Renata Obrar

Sreča ni kar meni, tebi dana,
sreča je s trenutkov stkana.
Ena zate, druga zame,
naj se sreča kakor sveča vname.
U letu novem sreče pramen,
naj množi se, kakor plamen.

Use dobro v letu 2024

voščiva vzgojiteljici

Metka Zavratnik in Valerija Unuk Tušak

Novo leto naj prinese zanimive ideje,
odpira nove poti in nove načrte za uspehe
in želje. Alexandra Hojnik-Bezjak
Srčnost, iznajdljivost in domišljija naj
vas v novem letu popeljejo daleč in
visoko!

...v prijetne praznike ...

Tina Erkatič

U novem letu Vam želim,
da najdete užitek v majhnih,
vsakdanjih stvareh. Objemite
otroka, poljubite svoje starše,
pokličite prijatelja, preberite
knjigo, pojdite na sprehod, pogledjte
v zvezde in občudujte sončni vzhod.
Ne iščite poti, raje si naredite
svojo pot in na njej pustite sledi.
Naj Bo srečno in srečno leto 2024!

Petra Šegula

Naj ob praznikih po piškotih zadiši
in vsa družina v sreči zažari,
ustavite vsaj za trenutek čas,
zdravje naj vedno spremlja vas.

Suzana Vaupotič

U letu 2024 vam želimo visoke
cilje, zanimive izkušnje in izjemne
dosežke.

Teknično osebje šole

Veliko iskric v očeh, prijaznih
nasmevkov, toplih besed in
objemov.

Stanka Šterbal

Use dobro vam želi matematični
aktiv.

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Leto 2024

naj bo srečno, zdravo,
pa bo tapravo!

Naj se vam uresničijo vse lepe sanje
in izpolnijo vse želje.

Kolektiv šolske kuhinje

Božično-novoletni prazniki so tu in z
njimi čas, ko se želje po sreči in
zdravju selijo iz srca v srce ...

Naj se uresničijo!

Mateja Matjašič Pevec